

การ์ตูนสร้างสรรค์ ชูต

ชีวิต ต้องสู้

DCID LIBRARY

0000015403

ค.371.425

ว.546 ก

พ.2.

กระทรวงศึกษาธิการ

๒๐๑๖๙๘ - ๒๐๑๖๙๘
๒๐๑๖๙๘ - ๒๐๑๖๙๘

ตัวอย่างสื่อการเรียนการสอน
ศูนย์พัฒนาหนังสือ

การ์ตูนสร้างสรรค์ ชุด

ชีวิตต้องสู้

เล่ม 1

วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๔๕
เลขทะเบียน ๘. ๐/๖๙๓ ๘.๒
เลขเรียกหนังสือ ๘.๓๗๑.๔๒๕ ๘.๕๔๖ ก.

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

องค์การคำของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย
ราคา 80.00 บาท

การ์ตูนสร้างสรรค์ชุด ชีวิตต้องสู้ เล่ม 1

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

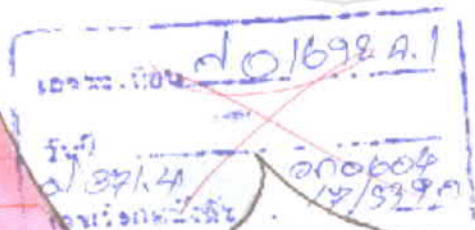
พิมพ์แจกครั้งที่ 1 พ.ศ. 2535 จำนวน 25,000 เล่ม

ISBN 974-10-0778-7

องค์การค้ำของครูสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2538 จำนวน 10,000 เล่ม

ISBN 974-00-6737-9

คำนำ

กรมวิทย์ฯ จัดทำหนังสือชุดนี้ขึ้น “ชีวิตดีด้วยรู้”
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนได้มีหนังสืออ่านนอกเวลา
รูปแบบที่น่าสนใจ และหาติดตามอ่าน การรู้เท่าทันสื่อ
ในหนังสือเล่มนี้ ผู้สร้างสรรคได้รู้ว่ามีค่านิยมที่
ดี ในहरปรระกอบอาชีพ ส่งเสริมให้เกิดแนวคิดสร้าง
งาน และคุณลักษณะของการทำงาน

อธิบดีกรมวิทย์ฯ

โถงเด็ก

คนดีมีรางวัล

สร้างจากชีวิตจริงของ
นายเด็ก คู่ชอเด็กเก่ง

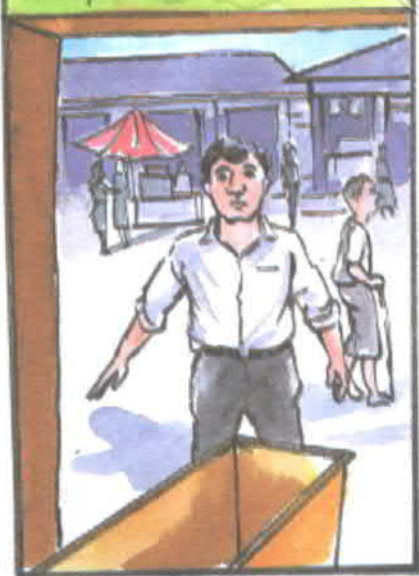

จิตร ธิ้วมรอต เรือง
มะเต๋อ เสมา บท
จิตกา ภาพ

ชายหนุ่มคนหนึ่งเดินไปตลาดนัดในเช้าวันหนึ่ง เดินดูของอยู่ ๆ หมดส่าย
 หายไปอย่าง ๗ คติยจะมองหาเงินหายที่ตัวเองหา

ชายหนุ่มที่หายไปร้านน้ำสัปดาห์

ทำไมฉันไปเดิน
 ไปไหนมา

ใช่ครับ เจอ
 เข้ามาที่ร้าน

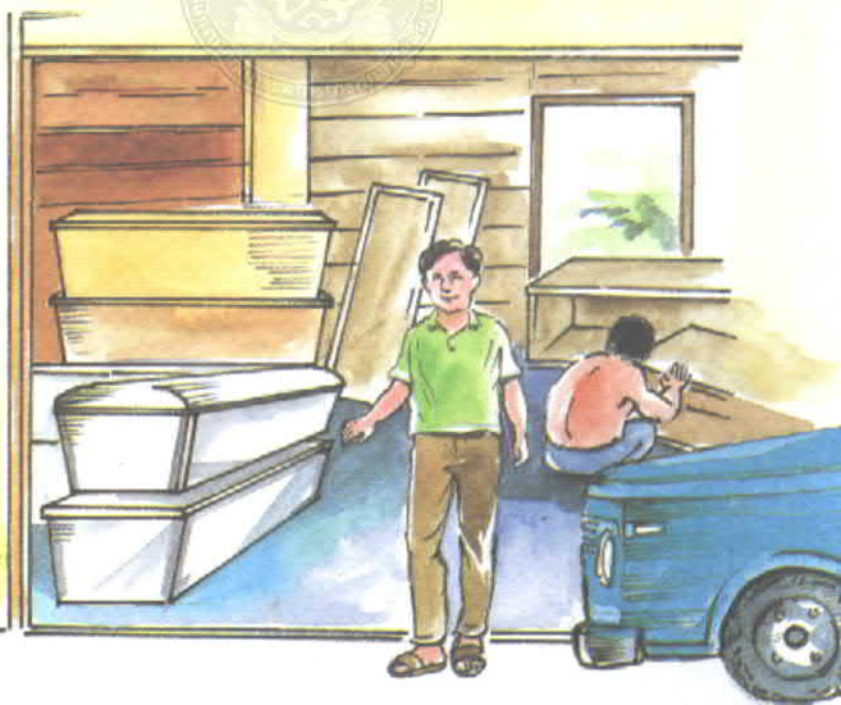

โกเต็กเป็นเจ้าของร้านหัตถ์โลหะ รับจ้างบรรทุกของ บรรทุกศพ
บริการเก็บ และตากแห้งศพในจังหวัดระนองและจังหวัดใกล้เคียง

๓. ตำบลเวนิสเวนิส ข้าเถาเลี้ยง จังหวัดระยอง โกงเด็กเกิดที่นี่ เป็นลูก
คนที่นี่ พ่อแม่ทำงาแม่ แม่ยกโปเด็กให้คนอื่นเลี้ยง เพราะมีคหมีเชื่อว่าลูก
คนที่นี่พ่อแม่เลี้ยงไม่ดี

หลังปีต่อมา โกเต็กเปลี่ยนอาชีพ
มาขับรถรับจ้าง

ต่อมาก็ขับรถประจำตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด

นี่เด็ก.. แม็คติงห์ชื่อ
ขับรถรับจ้างตอนนะ
เขาสอนพ่อก็หนักหน่วง
ทั้งนั้น

ผมว่ามันก็ธรรมดาในคีย์
ที่แม่ไม่เห็นด้วย.....
ผมก็จะลาออก

ก๊อหมี่ใจจริง
เราจะทิ้งมัน
อะไรดี

แม่ครับ ผมจะลงไปหาเพื่อนที่ชุมพร
บางทีอาจจะทำงานที่นั่นสักพัก แม่
ไม่ต้องเป็นห่วงนะครับ

ก๊อหมี่ใจถูก
ระวังเงื้อมมือ
ตัวก็แสงกัน

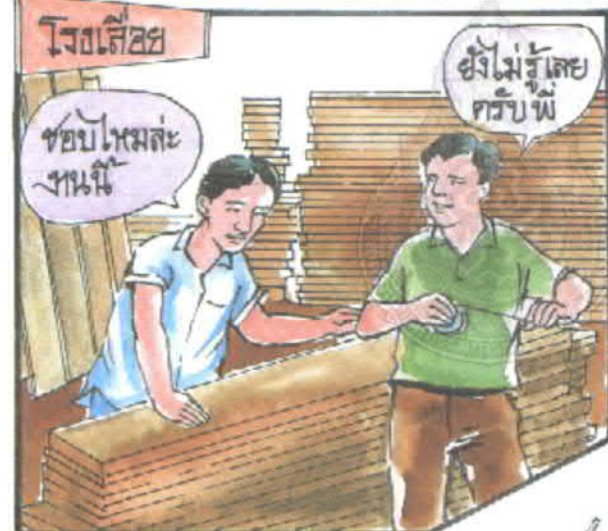

ก๊อปปี้ของ...ทำนา

โรงเลื่อย

จากเต๊นท์ผมผ่านไป ชีวิตใหม่เลย

ผมเห็นจะต้อง
ทอชอปแล้วครับ
ให้แก ช่างจะ
ไปให้หาอย่าง
เดิม

อหัมใจ ผมไม่หวั่น
คิดหนักก็แล้วกัน...
มีอะไรให้ช่วยก็
บอกนะ เต็ก

ตั้งแต่ฉันมา โทเต็กได้ช่วยรถเก่า ๆ
มาคันหนึ่ง รับจ้างขนของทุกชนิด
แม้กระทั่งบรรทุกศพ

โทเต็ก หยิบจ้างบรรทุกศพ
เป็นประจำ ช่วยเหลือน้ำให้ ลูกค้
ซื้อโตง อันนั้นบ้างซี...
แล้ว มันจะให้คหยาหน้าบ้าน

ครับ แล้ว
ผมจะแนะ
น้ำ

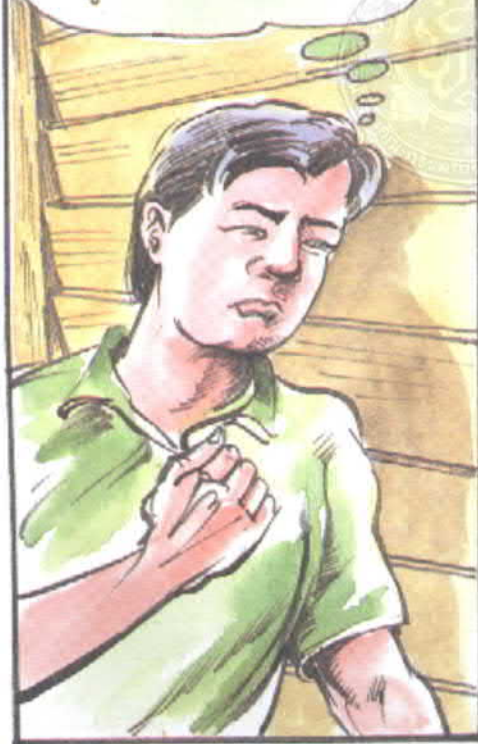

พี่ครับ ผมแนะนำลูกคหขโมยเงิน
พี่สงสัยแล้ว ใครคหขโมยเงิน

คหขโมยเงิน
นี่ไม่เคยพูด

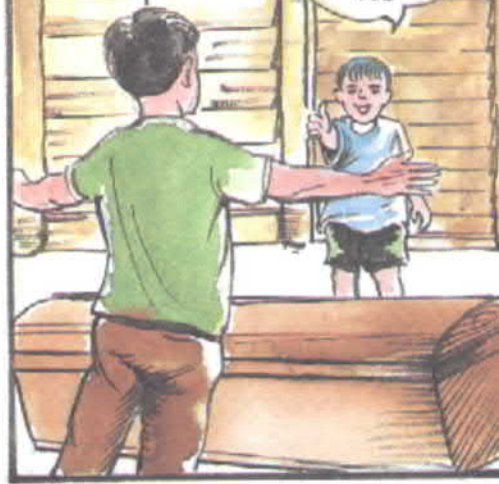
ไม่มีคหขโมยเงิน ไม่ใช่ว่า
คหขโมยเงิน จะทำให้เงินหายไป

เขาต้องไปคหขโมยเงิน.....

ส. ส. พี่ครับ
คหขโมยเงิน พี่ทำคหขโมย
คหขโมยเงินได้

คหขโมย
พี่

ช่างทำใจมาก มีหัวใจดี

โกเต็ก บรรเทาคนไปวัด
หาช่วยนะ

ครับ... มีของ
หาซื้อยังครับ

เฮ้ย... เฮ้ย... ดูนี่... ดูแล้ว
ไม่มีอะไร... ทั้งหมดแหละ
ล่ะ โกเต็ก

ผมคิดว่าช่วยยาก... ได้ผม
จะ จัดหาให้เอง

จัดหมาให้เรียบร้อย
อ้อยตยนะ

อ้อ สิ่งไหนแน่นขน
คับ ผมจะตัดให้
ฟัง... คอ...
พรจัดหมาให้ของผม

ผมจะหยาโงะ และปรับ
ให้ตย ผมจะตดแต่ง
คฟให้เรียบร้อย สวมใส่
เสื้อผ้า นิตยช บรรจุ
บรรจุไปย้งที่ที่สุกคหบส

ผมตยเป็น
เกียรตที่ได
จกสิ่งคหค

ผม
เฟื่องมคงได้บุญ
จริงๆ

ขอบคุณ
พี่ชาย
จัง

พ่อทำงานนี้มานานพอแล้ว เลี้ยงครอบครัว
ได้สบายมาก ถ้าพี่ชายหัน
มา มีแต่แต่ตามแต่จะหาเงิน
หาเงิน คงจะเป็นคนล้มเหลว
นี่ต่อจากเรื่อง

ผมรักอาชีพนี้ครับ

พี่ชายจะสนุก...
การประกอบอาชีพ
ได้ก็หมด ต้องใจ
รัก ไม่เขาเปรียบ
เหมือนสัตว์ ผิดกรรม
ใจบริสุทธิ์

ผมจะ
ครับพ่อ

โกเต็ก คมนต์เมืองระนอง บิณฑ
 โลงศพให้โรงพยาบาลสุกปี ปีละ
 ประมอธ สามีบิณฑ เขหุ้ม
 หลอปปีแก้ว เขหุ้มใบไม้ใต้
 หงษ์กลีบลูกผู้หยกไว้

บ้านของโกเต็ก คมนต์เมืองระนอง
 เป็นร้านจำหน่ายโลงศพ และให้บริการ
 ขุดหลุมศพทุกอย่าง
 โกเต็ก หรือ จี๊จ๊อ หายเต็ก ชู่เต็กเค่ง
 เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ
 ชื่อของโกเต็ก จะกล่าวถึงมานานจนคนรุ่นต่อ
 ทุกรุ่นก็ยังจำชื่อเขาอยู่

นักสู้ทรหด

สร้างภาพจิตวิญญาณของ
นาย สุชาติ สวัสดิ์ศรี

ไฟทอง

ไฟทอง

มะเต๋อ เส็ม รุ่งอรุณ
จิตกร ภาพ

๗ หมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่งของภาคอีสาน....ในจังหวัดร้อยเอ็ด

วันหนึ่ง... พ่อล้มป่วยลง

และในปีนั้นเอง พ่อได้เสียชีวิตลง
เด็กชายสูญเสีย จบบ. ที่พ่อดี.....
แต่ผิดหวัง ไม่ได้เรียนต่อ.....

หลวงพ่อครับ
ผมสอบนัก
ธรรมตรี
ได้แล้ว

เก่งมาก
สามเณร ชัยชัย

สามเณรปัดสมาธิ

ผมติดต๋อมหลวงพ่อพี่
ไปเทศน์นันทน์ที่ทุ่งๆ
มาสามปีแล้ว อชญา
จะกลับไปอยู่วัดที่
บ้าน จังหวัดชัยภูมิ

สามเณร
เอ๊ะ หลวง
พี่เองก็เห็นดี
ด้วย

ณ วัดมิ่งเมือง ร้อยเอ็ด

สามเณรสุกัย
ชอบเล่นมาก
ชอบทำกรรมวิเท
ได้คะแนน
เยี่ยม
หลวงพ่อ
ยินดีด้วย

หลวงพ่อครับ ผม
อยากเรียนต่อใน
กรุงเทพฯ

สามเณรเพชร

สามเณร จะไปไหน
ครับ

กรุงเทพฯ
จะเยี่ยม

อาตมา เดินทาง
จากบ้านใจดี
มาเยี่ยม
พี่น้อง

โอ้โฮ... เดินทาง
มาตั้งสามสิบ
กิโลเมตร

วัดพระศรีสุธรรม กรุงเทพ

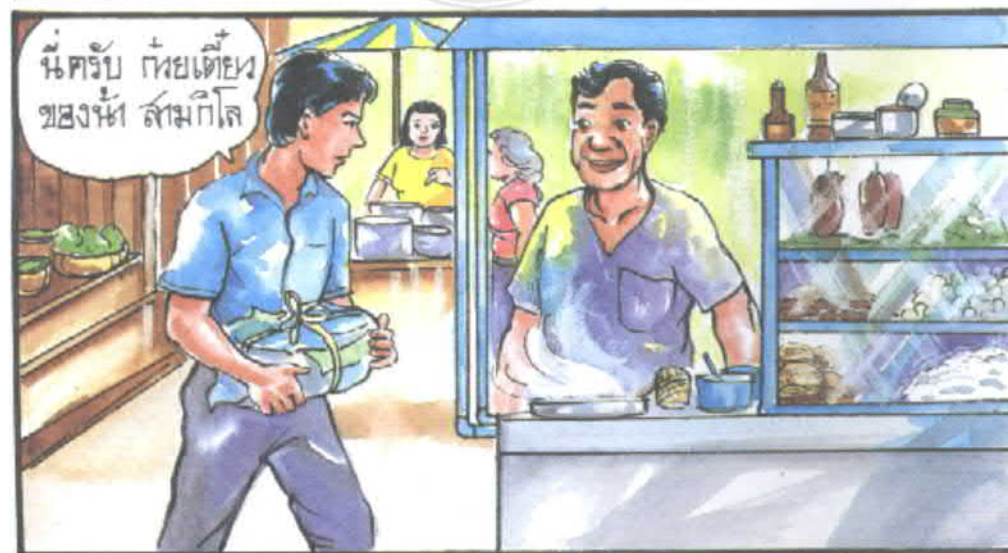

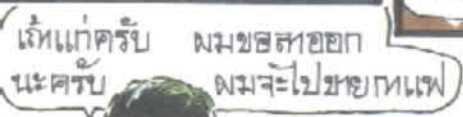
ห็นปีผ่นไป..

จลอมพอตรับ ผมหมด
คหมสุดทวนที่จะเรอชดอ
ไปแล้ว บิณทบทก็ไม
คชยได้ ขัดสัสมก
ผมคจจะต้องสักชอ

ติดให้ดักชอ
นชเมอ

ที่ร้านขยอกเพ

อู๋ท่าย กาแฟร้อนสองถ้วย
เฮไปสั่งอีกไม่ด้วยนะ

ครับ

เก็บส่งทางดีด้วยครับ

เฮเลย... แกง
ซังกาแฟเพิ่มขึ้นดี

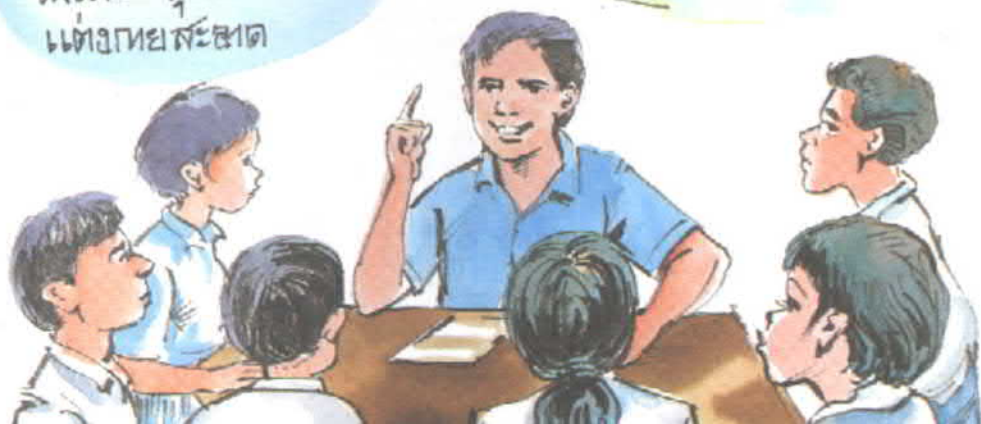
การบ แก้วที่เคาะ
ผมเคยเข้าไปในร้าน มีคน
พอถึงมือก็ยกได้บ้างแล้ว ที่ไหน
มันคือใจจะหาซื้อที่มีคนกาแฟ
ขอให้ เติมน้ำกาแฟได้เลย นอกจก
แล้วด้วย พร้อมชุดกาแฟ
ผมส่งเงินมาให้แม่ เตะเป็นค่า
รถของเขารอด้วย
ด้วยความเคารพ
อู๋ท่าย

พ.ศ. 2515 ขุนทิพย์เปิดร้านอาหาร “ไผ่ทอง”

เวลาผ่านไปหนึ่งปี

ถ้าคุณหมอตี๋ลองทราบบ้าง
ชีวิต ผมก็ตกสลดครับ

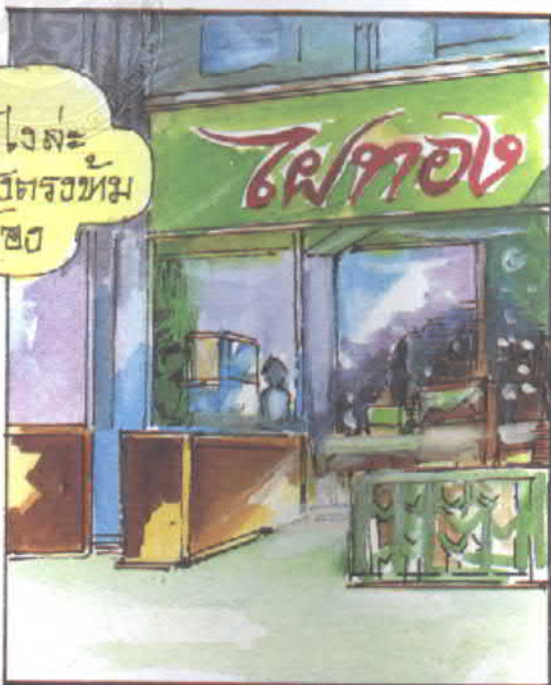

ขอบคุณมากครับ
คุณอุทัย ลีตีสอง
ถ้าผมรู้ ผมจะช่วย
บ้านของผมทันที

บ้านผมทอด ไปอยู่
ที่ไหนแล้วครับ

ไปละโว้ละ
อยู่ฝั่งตรงข้าม
น้ำเซต

เจ้ขี้ขี้ไม่ครับ

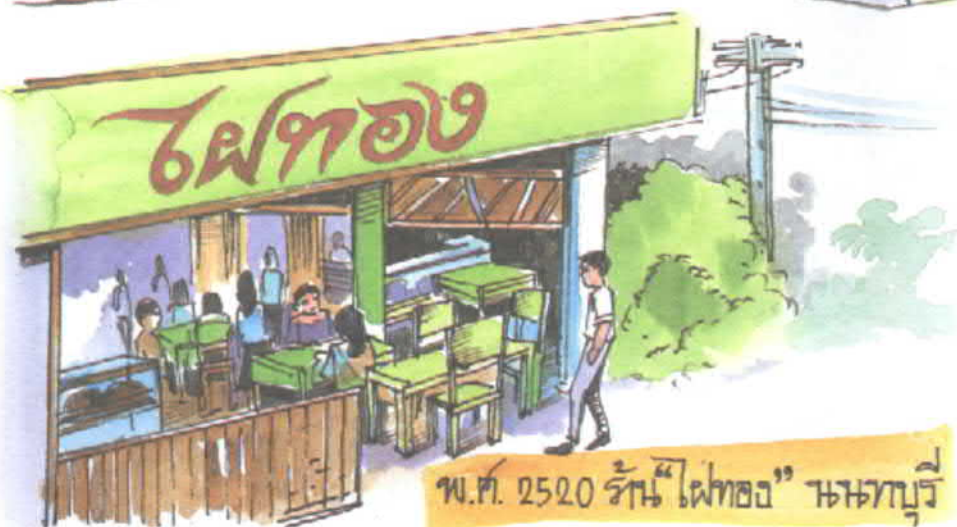
ซาเลงที่นี้ รร. ฎา
ปกตินะจ๊ะ

ปิ่นพี่ขี้ขี้
อยู่มมมมมม

คนก็เยอะ
รถก็เยอะ

พวกเราต้องช่วยกัน
หักจากรัต เรายะช่วยกัน
พวกเราก็จะมีงานทำมากขึ้น

พี่น้องมาทำงานกับเรามากขึ้น
เกินที่จะต้องหาพ่อช่วยขยันทาน

พ.ศ. 2520 ร้าน "ไฟทอง" หนองบัว

● ชีวิตต้องสู้

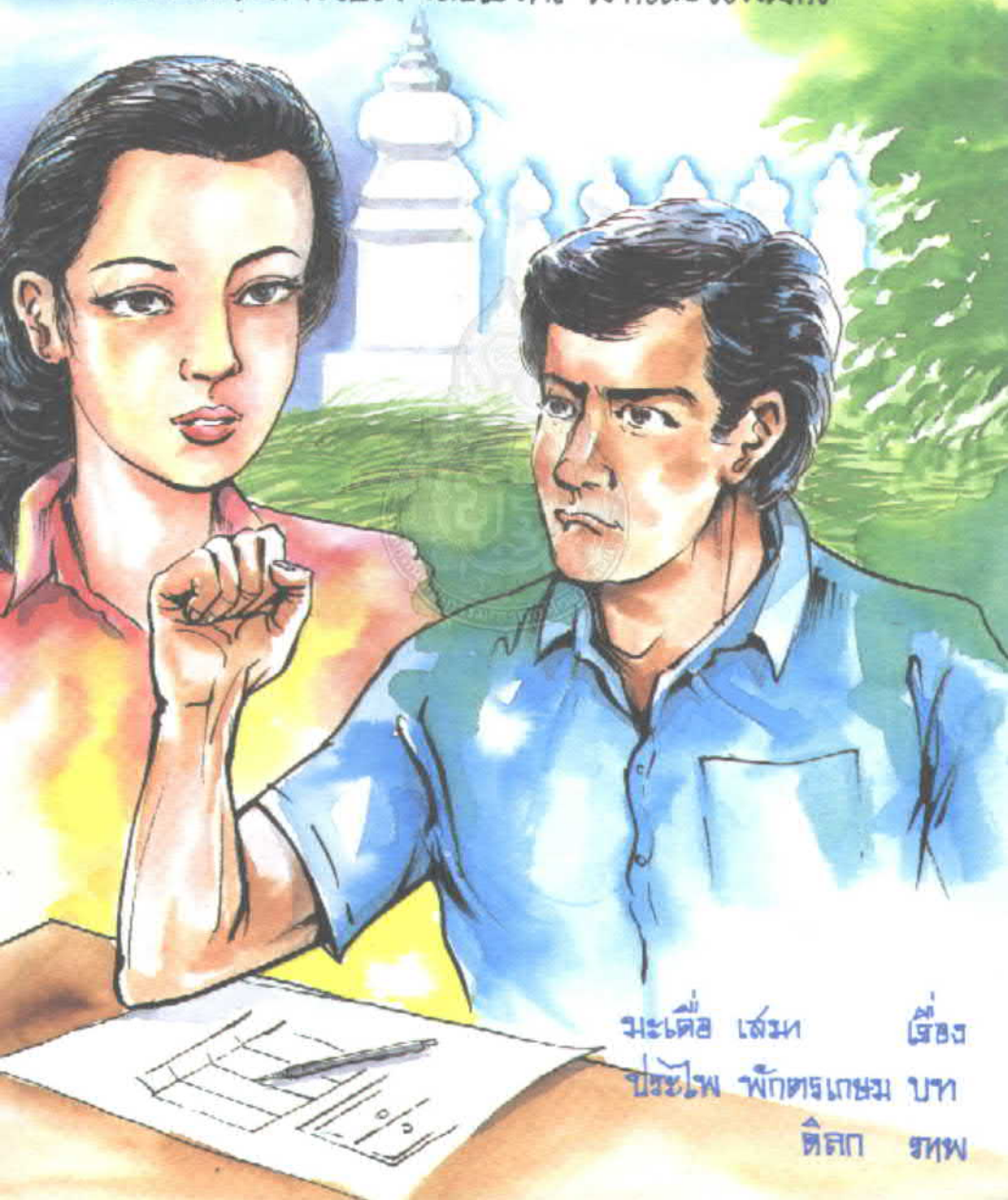
เกิดเป็นมนุษย์มาต้องมีหน้าที่
 ตบหมัดตีตบหมัดขว้างขว้างแกว่งด่า
 ไม่แพ้ไม่กลัวไม่หวั่นไหวไม่หวั่นไหว
 สู้ฟันฝ่าแม่ทัพตามพิภพพิภพ
 แม่ทัพมาไปขาดแหว่งหาวิธีสอยสอย
 สู้รบสู้รบดั่งดาบได้เงาเงา
 เพราะเพราจะมีชัยไฉน
 เพราะเพราจะมีชัยไฉน

(จาก "แม่ทัพแม่ทัพสู้รบ" ของ สวัสดิ์ สุวรรณชาติ)

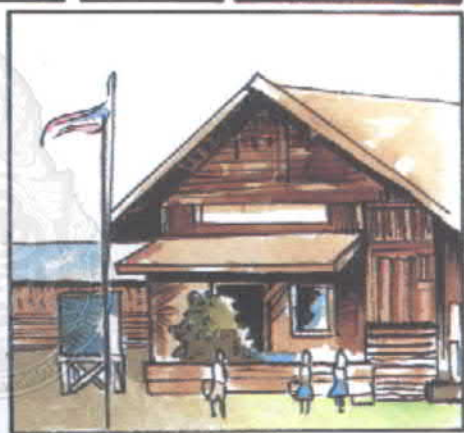
ผมจะแพ้ไม่ได้

หน้า ๓๓

สร้างจากชีวิตจริงของ นายเกรียง ไรจน์ศิริวรพันธ์

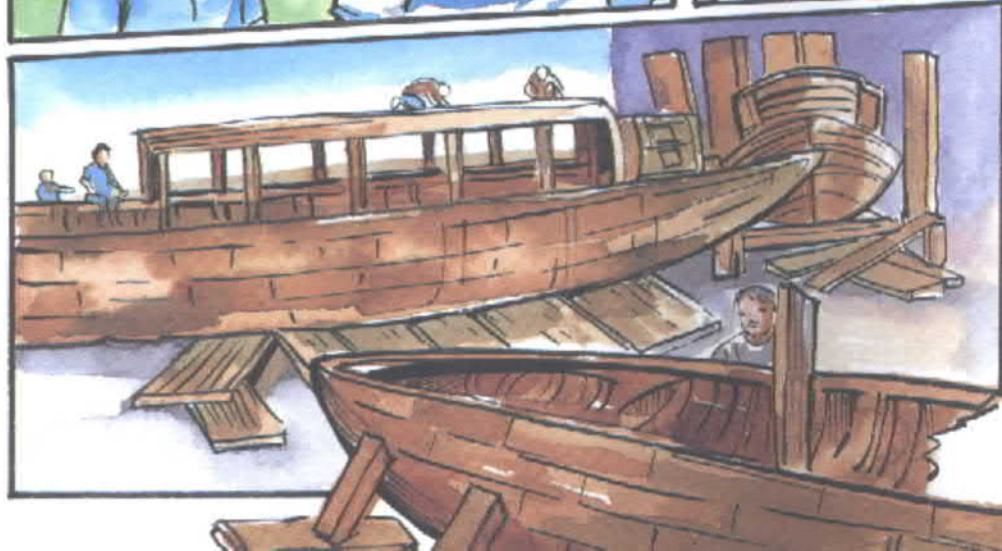

มะเต๋อ เต๋ม
ประไพ พักตร์เกษม บท
ตีลก กทม

หลายปีต่อมา

พ่อครับ ผมคิดจะทำ
เฟอร์นิเจอร์ อย่างจริงจัง
มีทุนตั้งห้าแสน

ก็ไม่ว่ากัน

งานซ่อมเสริมคงน้อยลง
เพราะถนนตัดเสร็จแล้ว

พ่อก็คิดอย่าง
นั้น อดอยาก
จะตกหนัก

เขียนขาย
เขาก็ไม่นิยม
แล้ว

ตกลง ผมจะทำ
เฟอร์นิเจอร์ ด้วย
ฝีมือของผม

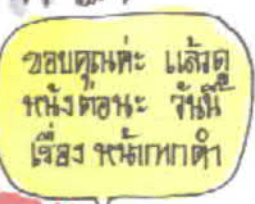
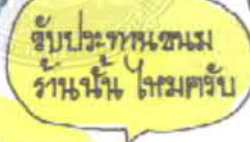
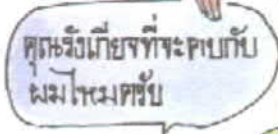
ส่วนตัว ด่าอยู่
ที่ร้าน ทั้งช่วงเช้า
ให้แม่สอย

พ่อก็พาผม
ไปดูงาน

ลูกสาวเจ้าของโรงเรียนดังตรงข้ามสอง ตรงกับเพิ่งทำเฟรนด์ชิป
เจอร์รี่ของเธอ... เธอจะขโมยเหรียญรางวัลทองคำของเธอ...
ซึ่งเป็นกีฬาหนึ่งของครอบครัวเธอ

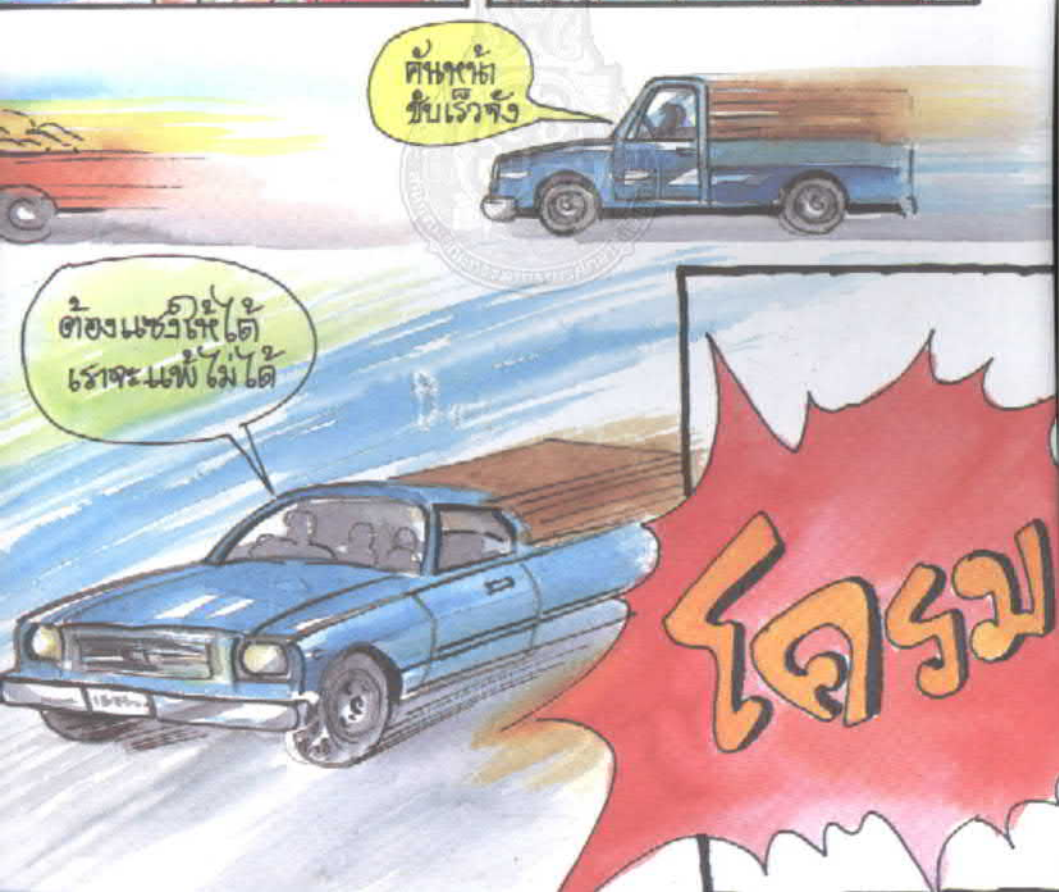

อุบัติเหตุครั้งนี้ เราต้องและถูกส่ง
มาบาดเจ็บสาหัส เราต้องรักษาตัว
ในโรงพยาบาลนานถึงสี่เดือนเศษ

ในปี พ.ศ. 2514 เมื่อเรารู้ว่าอายุ 34 ปี

ผมจึงทุ่มเทให้เฟอร์นิเจอร์
สำนักงานที่ผมประมูลได้
ตกลงใหม่

ในสถานที่ที่พูด
ก็ตกลงครับ

เรารู้ว่าประมูลมาหลาย
อันแล้ว ถ้าเราประมูล
เองจะดีกว่า... ไม่ยาก

ผมหาจุดที่จะเขียน
บริษัทรับเหมาก่อ
สร้างครับ

เชิญนั่งก่อนครับ

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข บางปลาญ
สุพรรณบุรี

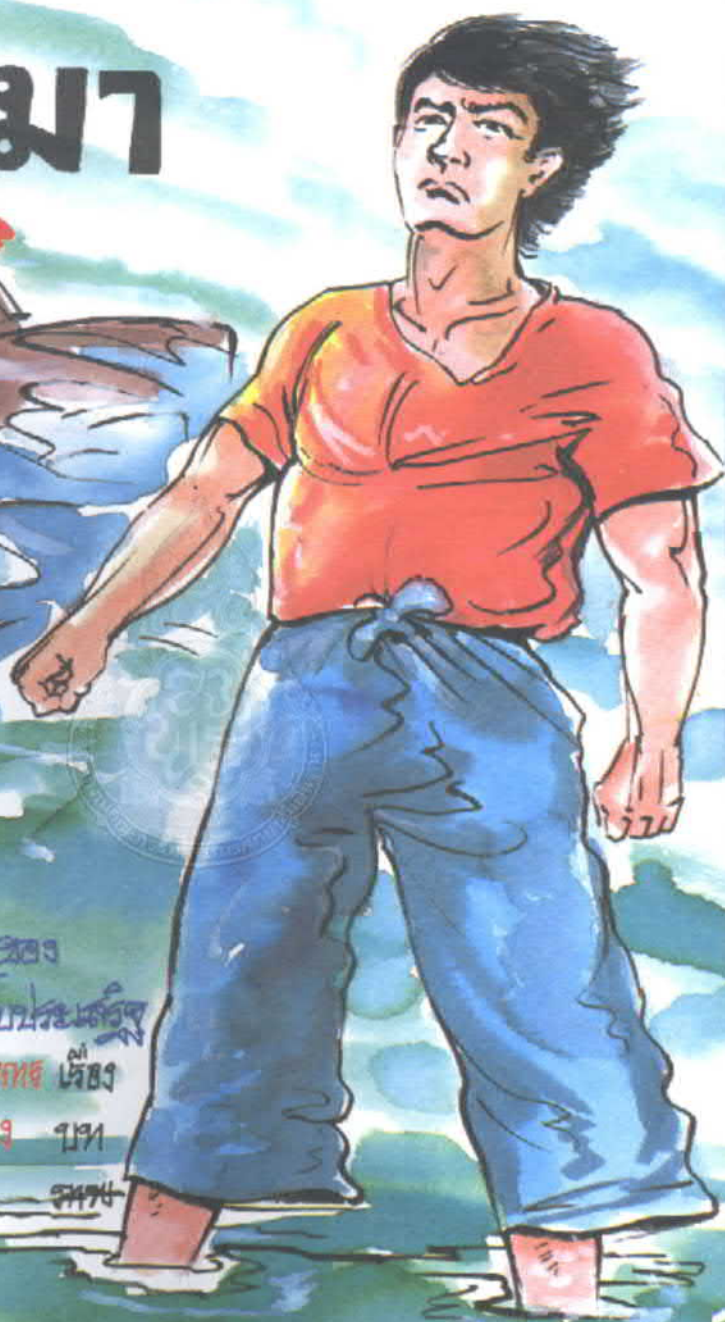
●งานคือวิถีชีวิต

เราทำงานคือวิถีชีวิต
 เรามุ่งจิตคิดแนวทางบ้างหรือไม่ว่า
 สบายสะบายเฉยเหินสยอยู่เรื่อยไป
 เหมือนเรือไม่มีเข็มทิศจะผิดทาง
 จงกำหนดเป้าหมายให้เด่นชัด
 แล้วชีวิตทุกปีย่อมมีจุดหมาย
 แต่สิ่งหนึ่งคือขลุ่ยสอหะ อยู่กะนาง
 เพ็ญเเผลวทางขนาดดลใสเอย

(จาก “แม่แม่แม่แม่แม่” ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

เกิดมา

แล้ว
ทำไม

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

นายวิชาญ คุ้มภัยดี ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

คณบดี

คณบดี

โจโจจริงแล้ว ไฟโรจน์ชอบมากเรียน
ต่อ แต่มีวิธีสอนที่ไม่ค่อย
เรียน

ตอนอยู่ ป.4 ขาดหนึ่งเรียน เพียงแค่นี้เอง
คิดอะไรเพลิน ๆ...

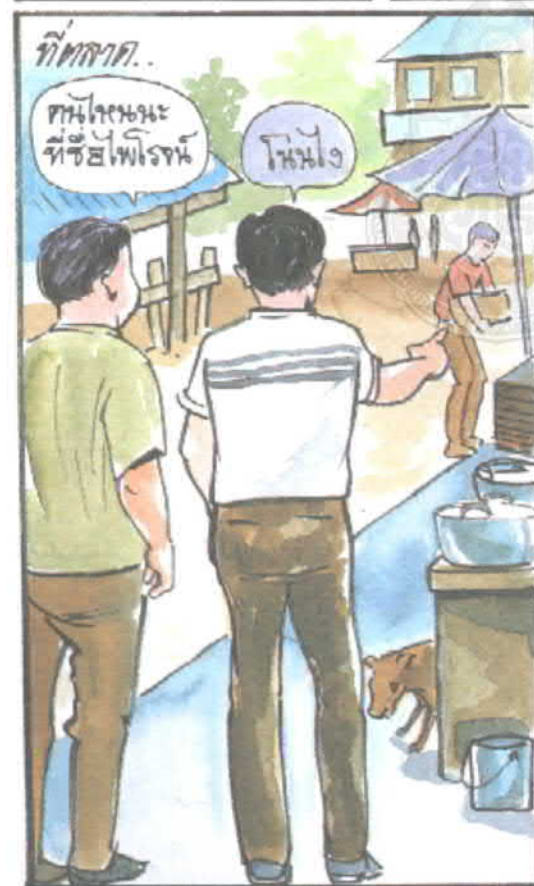
เจ็บนะไม่ค่อยเจ็บ แต่ตกใจมาก สาเหตุนี้เองที่ไฟโรจน์ตัดสินใจไม่เรียนต่อ
เข่าช่วยงานในครอบครัว จนกระทั่งหนึ่งปีผ่านไป

เวลาผ่านไปอีกสองปี ไพโรจน์เรียนจบหลักสูตร

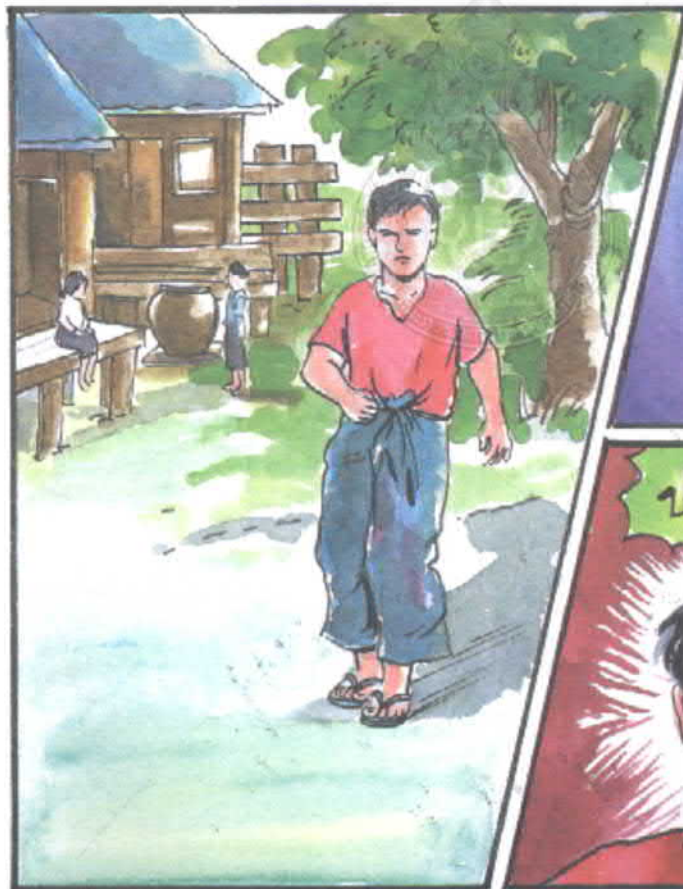

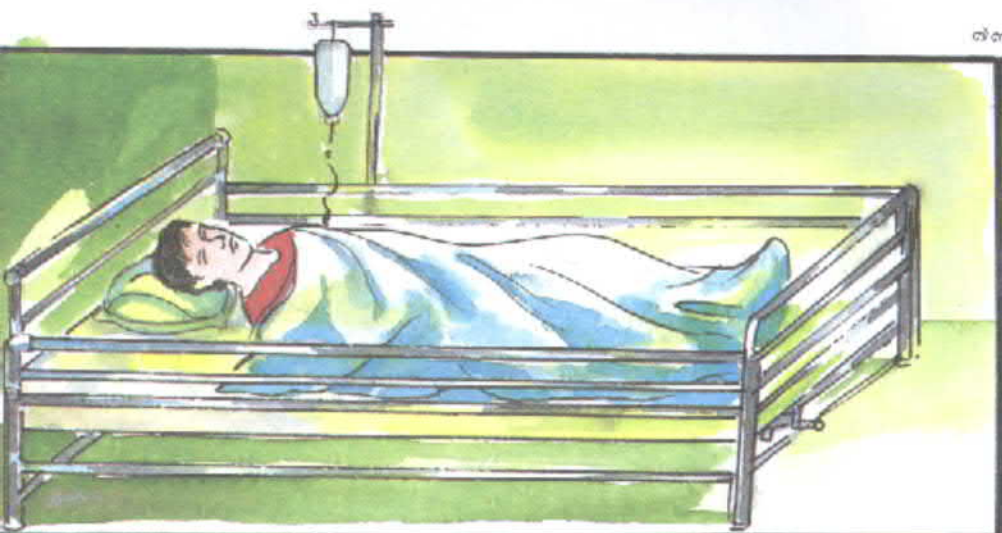

ไฟโรจน์เขื่อ แม่เห็นใจ
ถูก ทำงานหนักอยู่คน
เดียว ได้เงินมาก็ไม่
พอใช้

ไม่เป็นไรแม่ ประหยัด
และอดทนกันหน่อย
ผมจะทำงานให้มากขึ้น

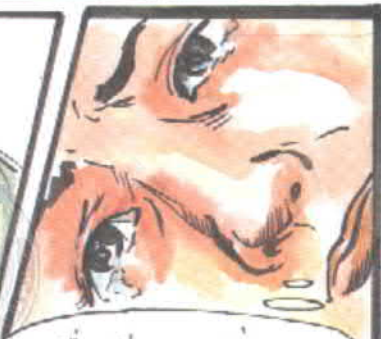

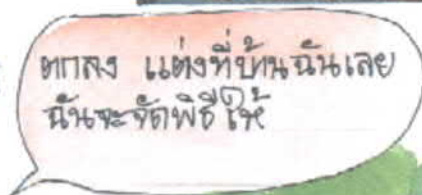
อะไรเหลือเกิน

ไม่สิ ใครมาเยี่ยม
ไม่สิ ใครมาดูแล

คนขึ้น มีคนมาเยี่ยมดูแล
ยังมีของ ยังไม่ขี้อใจ

มาอยู่ด้วยกันที่บ้าน
นี้เลย มาช่วยกัน
ทำงาน

หลังแต่งงานไฟโรจน์พาครอบครัวไปขอ
ชมพ่อตาแม่ยายที่แต่งงานกันโดยไม
ขออนุญาตและขอชมประเพณี

เราผ่านไปอีกสองปีให้
ไฟโรจน์มีบุตรชายหนึ่งคน
หญิงสาวหนึ่งคน

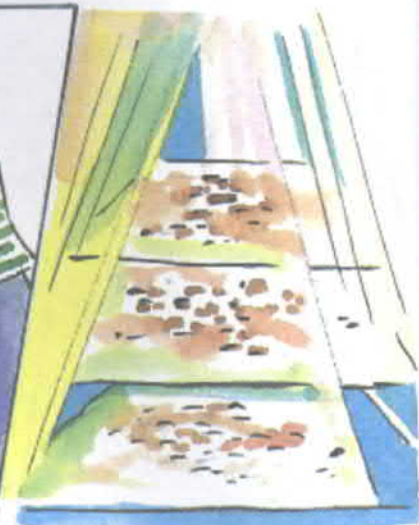
ลูกชั่งสองตะ หอยหลายเท่าที่ไร
ให้เรา เตือนหอยหลาย
อัน

หอยปัดสมา

หอยจะแยะ เรือจากหอยหลาย
ของของเรา เพิ่มมากขึ้น

เป็นอย่างไร ไพโรจน์
หอยทอดแล้ว

ไม่ใช่ไร หมด
เที่ยวนี้ คุกกี้ของเล็ก
ฮอยทอดแน่นอน

พวกเรา ฟุ้งนี้เราจะทำฮอย
ทอดโดยใช้เรื่อสของเล็ก

หอยทอดสิ

เชื้อเอะนั่น
ฉันรู้แหละจะ
ได้ปลา

ทะเลแหล่งทรัพยากรที่มีค่า ถ้าเราประมงรู้จักจับปลา... ทะเลก็จะเป็นแหล่ง
อาหารที่เกื้อกูลของมนุษย์ตลอดไป

เสียต๋อฮับ หน่พร้าย
เรื่อเราจมีไปห่เง่งล้า

โฮ้ พระซ่งย

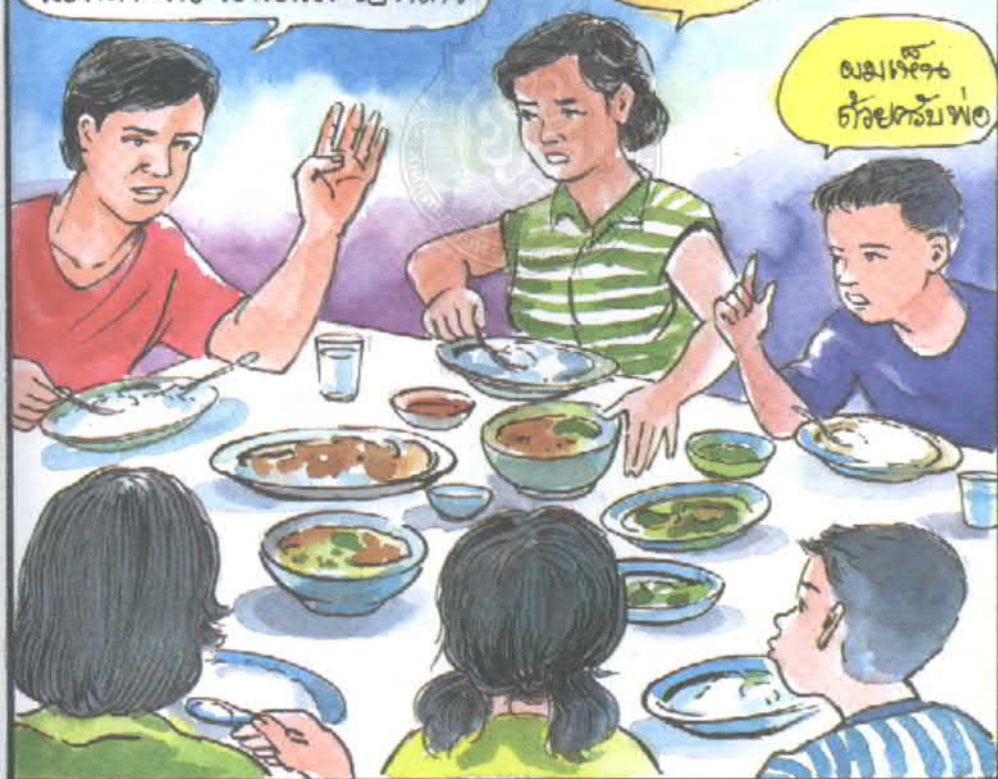
ไม่เงื่อไครฮับ พระศ
พงกฮักกันไว้ ได้นมด

พงกเขาเงื่อฮัก
ไครฮัก

เยื่อ จับปล่ได้มากจนทำให้เรื่อจมีทะเล
ทุกปี สปีมานี้เราเสียเรื่อไปสีก้า
นอคิดจะขาย เอาเงื่อมาฮักฮัก

มีทอเงื่อ
ก็เอาเงื่อ

เงื่อเงื่อ
ฮักฮัก

ไฟโรเจอร์หาเงินเท่าที่มีอยู่ไปหาซื้อที่ดินที่มีสภาพเป็นป่าเสื่อมสภาพๆ แล้วเริ่ม
ขั้วแรงขั้วมใจใช้แรงงานของตัวเองและลูกเมียจัดแจงโค่นป่าเสื่อมปรังที่
ดินทำถนนรอบๆ ที่ดิน

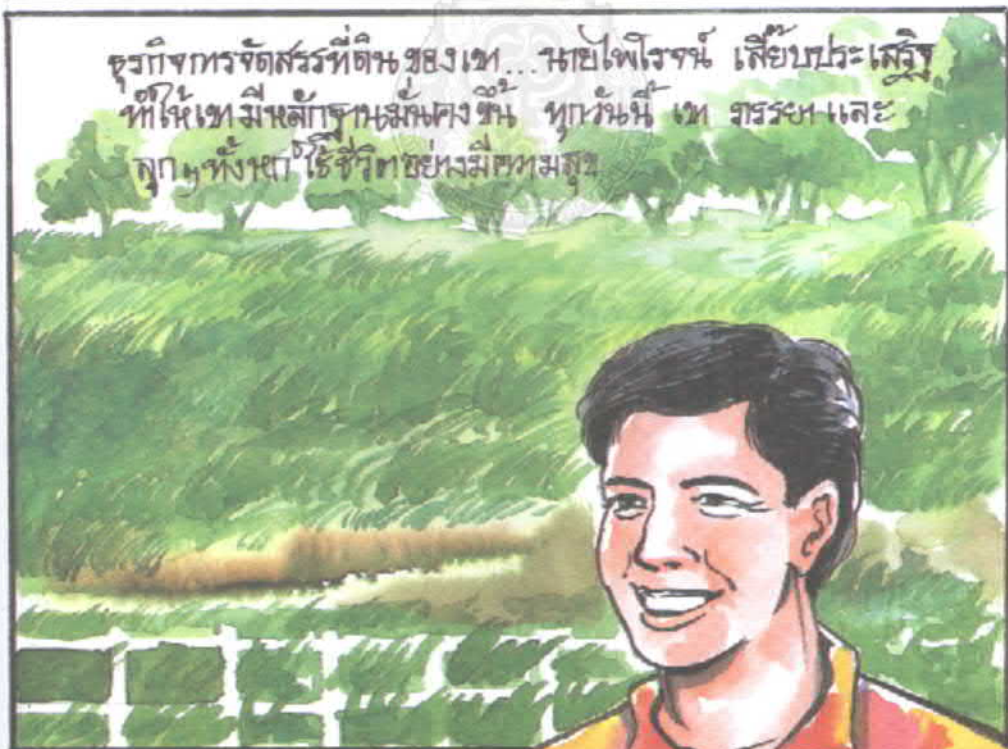
พิกุล นี่จะซื้อที่ดินอีก
หนึ่งร้อยไร่ดิสก์ไว้ หลังบ้าน
เธอออกไป

กิตติ พี่ ที่ตรง
นั้น ต่อไปคง
ราคาดี

พ่อ ย่อ ลืม
ให้ผมช่วยงาน
พ่อด้วยคนนะ

หลังจากการจัดสรรที่ดินของเข... นายไพโรจน์ เลียบประเสริฐ
ทำให้เขามีหลักฐานมั่นคงขึ้น ทุกวันนี้ เข หารรณ และ
ปลูกทุกอย่างไว้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

● อย่าดูถูกงาน

อันอาชีพเมืองไทยนี้มีหลายอย่าง
 แม้นดูถูกทำกันไม่สิ้นหวัง
 ถึงเห็นอียิปต์ล้นเทกนัยใช้พลัง
 ดีหนึ่งจะดั่งใจไม่สิ้น
 ขอบวกเศษจูงใจในเทกนัย
 อย่าเพียงคิดขอเงินใครเอาไปพลาญ
 สัมมชัพพชัพที่ได้อะลยประเท
 ขอบเพียงทำนอย่าเหยียดระเท

(จาก "ละละละละละละ" ของ สวัสดิ์ สุวรรณศักดิ์)

ขี้เถ้าขี้วัว

สัจธรรมชีวิตจริงของ นาย สุทัศน์ ศาเมษฐ์ชัยนาท

รวมเรื่อง เล่ม ๑ เรื่อง
ขี้วัวขี้คน ขี้กั๊กขี้
จิตตา ขี้หนู

ดอนม เด็กที่เขารัก

ณ หมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ปลายหางปลาตก จังหวัดสมุทรปราการ
ครอบครัวหนึ่งมีอาชีพทำสวนเป็นส่วนใหญ่

ผมอยากขายเรือบ้าง
ได้ไหมครับพ่อ

ชั้นเตรียมน้ำขึ้น
ตงเร็ว เดี๋ยววัน
จะถึงเกาะตุ๊ก

ผมดูแล
อย่างดีที่สุดครับ

ผักพวกนี้ พ่อผม
ไม่ได้ใส่ยาฆ่าแมลง
เลยนะครับ น้ำ

ที่ตลาด

ผักสดดีนะ

วันนี้ ลูกรู้สึก
อย่างไรบ้าง

สวัสดีครับ ผม
จะมาเก็บพ่ออีก

โรงเรียน

เพื่อนเราทุกคนสอบได้เกรด
เราจะไปต่อมัธยมที่จังหวัด
โต ไปด้วยกันไหม

งั้น...
ฉันจะช่วยพ่อ
ทำสวน ฉันอยาก
เป็น ช่างสวน

ตอน ท้องใจในดงแดนม

โต ช่วยพ่อที่เล่นจนถึงวัยเกษณที่ทหาร

อะไร... ซ้ำๆ ซ้ำๆ

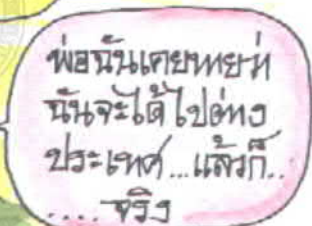

ทราบกันด้วยพ่อคุณแม่
ช่วงนี้เป็นเรื่องธรรมดาโลก ผม
ต้องถูกเกณฑ์เป็นทหารต่ออีก
สามปี และในไม่ช้าจะฝึก
ที่ประเทศมาเลเซีย ผมภูมิใจ
ที่ได้ไปใช้ชีวิตใหม่ด้วย
หัวใจสามัคคี

โตเขตรบกำนัน
เกณฑ์ทหารสองปี
แล้ว เขาส่งเข้ามา
นี้จริงหรือเปล่า

เพิ่งได้รับจดหมายเมื่อ
เช้า โตเขาถูกเกณฑ์ต่อ
ไปประเทศมาเลเซีย

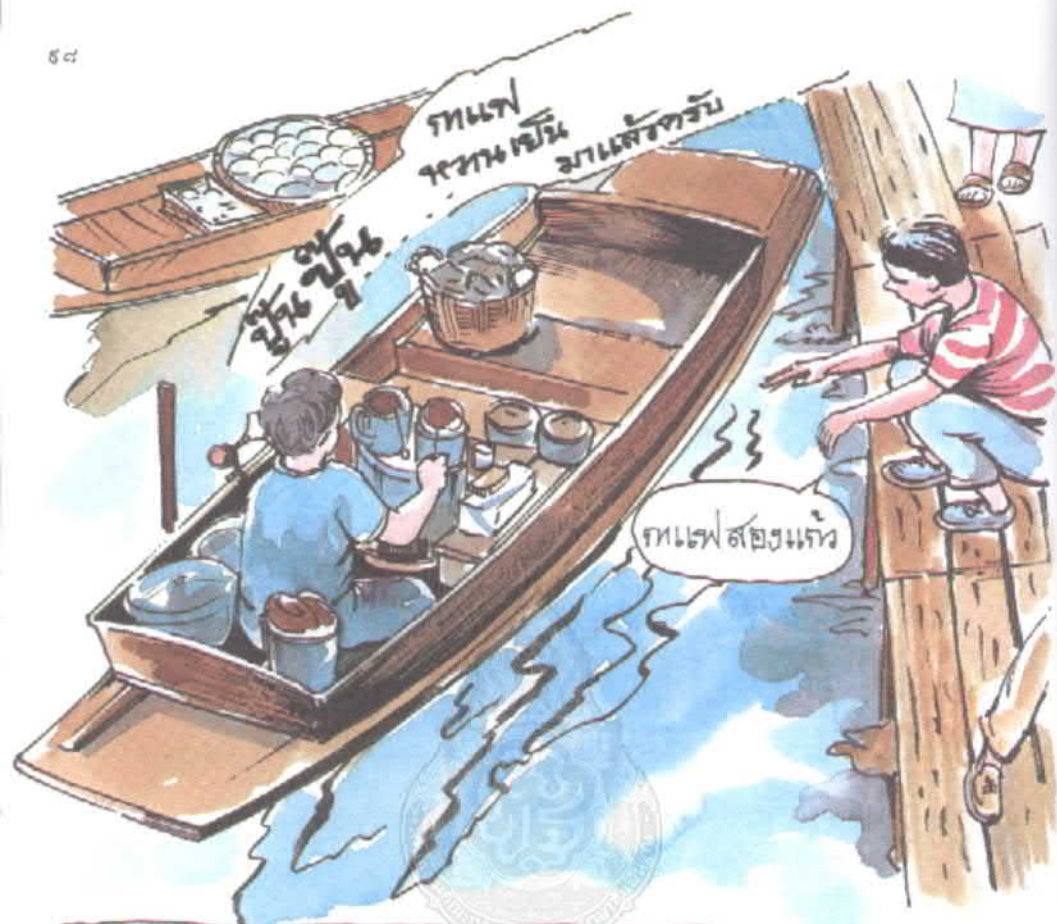

โตพบแม่บ้านที่มอเตอเรีย แต่งงานกันที่ที่
ก็เข้าไปขอขมาเดิม ต่อช่วยกันทำมาหากิน

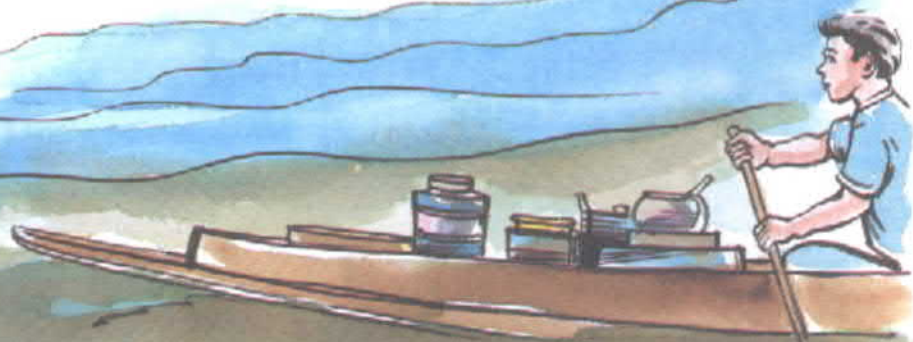

ชายกลับบ้าน

เราพบเรือขายก๊วยหลั๊ว จอห์นเข้ามา อยู่จื้องัดน้ำ
 ขายได้ไม่ดีนัก และเปลี่ยนมาขายขนมอีก
 สองปี หลังจากนั้น จึงเปลี่ยนอาชีพ...

สยาม สุดเริ่มต้น

มีพระตำหนักสูงใหญ่
บริเวณนี้ใกล้กับวัดพระสมุทรเจดีย์

15 ปีผ่านไป

มีเรือมาที่
ท่ากันผิดเคื่อง
เราพรรคพวก

ฮักหม่อม
คงต้องเลิก

ได้ข่าวว่า มีทรประมต
สร้างที่เรือฮักหม่อม
ไปแล้ว

มีสร้างเสร็จ
เราคงต้องเปลี่ยน
อาชีพแน่นอน

มันคงจะดีที่ปาก
ตะกั่วนี้ จะกิน
อาหารไม่พอก

ที่เรือสร้าง
เสร็จแล้ว.....

กีฬาวิ่งไก่

อ้าว เป็นอยู่อย่างไรบ้าง
หนุ่มนี้ สบหยดดีหรือ

ก็ สบหยด
ดี พี่อ้น

โอ้โฮ ขบหยด
ใจดีแต่เล่ห์นะ

ตอนนี้อยู่ไม่ได้
สหาย ก็เลย
ขบหยด

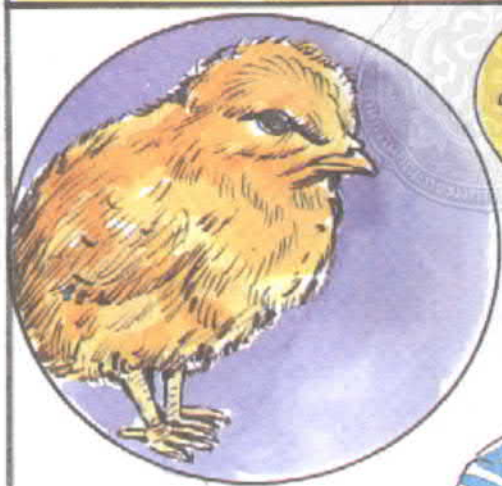

นายเดินดง
ก็ สบหยด นี่
จะช่วยนาย

โต ซึ่ลูกไก่มาเลี้ยง ทั้งไก่เนื้อ ไก่ไข่ พร้อมทั้งศึกษาหาความรู้ประกอบไป
ด้วย และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกอย่าง ด้วยความตั้งใจจริง

ฝนตกหนัก ดันติบ
ก็งัวเงีย จะเดินอย่างไร
ไร ผมจะออกไปดู

อย่าออกไปเลย
พี่ ลมฟ้า
จะแรง

น้ำท่วมหมด
เลย พ่อ

เฮ้อ..
จ้างเกวียน
มากระหน
ของเร
คงอยู่

มากระหน..... เราต้องเลี้ยงให้มากขึ้น
และจะทำอย่างไร ให้ได้ดีที่สุด
เราก็อายุมากขึ้นทุกที

ดอน ฟาร์มนกกระทา

พ่อครับ สัตว์เขาพร
ผสมอย่างไรครับ

เจ้าตะเอยด ปะหยั้ว
หัวโพด ปะหยั้ว
จัวะเล็ลลือ จัวะเล็ล
กระดากป๋ม แลสิกาสะ
น้ำมันต๋ับป๋ม ผสม
ปลูกให้เจ๊กัน แล
ผสมหมีสองกัมโรค

ผมคิดราคาตัวผู้.....
จัวะเจ็ดบาท จัวะเมีย
จัวะแปดบาท

ผมขอ สักตัวหนึ่ง
สิครับ

สำหรับไข่ ผมมี
สี่ให้ วันละ
สามพันฟอง
เท่านั้น ราคา
เดิม ฟองละ
สามสิบสองสตางค์

อาล

พรงนี้ ไปส่ง
เลยนะ

นายโต ทำฟาร์มจนกระทั่งหมดกำลังของคนที่จะทำได้ มีรายได้
พออยู่สบายๆ ครอบครัวมีความสุข

น้องมียิมขยันได้ทุนเที่ยว
คิดอะไรอย่างเร็ว

ฉันคิดถึงชีวิตของคนที่
ต่อสู้ในเรื่องการทำมาหากิน
เปลี่ยนอาชีพบ่อยๆ ในที่สุดก็
ประสบความสำเร็จ มีความสุข
อยู่กับคน กับเฮล และลูกๆ
ฉันภูมิใจจริงๆ เด็กๆสมัย
นี้ หารู้จักคิด รู้จักทำ ขยัน
ประหยัด อดไปพวกเขาก็
จะประสบความสำเร็จในชีวิต
ได้ไม่ยาก.....

กว่าจะมาเป็น

จอวอลล์

สำนักงานสถิติพิเศษ ๑๖๖๑ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร

บรรณาธิการพิเศษ ๑๖๖๑ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร
 ผู้จัดการพิเศษ ๑๖๖๑ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร
 ผู้ช่วยผู้จัดการพิเศษ ๑๖๖๑ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง บริเวณปากน้ำ จังหวัดระยอง

สปีป/แพะ

อีกหกปีต่อมา

พ่อขอให้คุณ
ไปดูงานโรงเรียน
ที่ปลูกที่มณฑล

ได้ครับ
พ่อ

ต้องไปหน้ากิจการ
แม่ลงดินที่ จะต้อง
งานอื่นทำ

กลับบ้านเท่าวันนี้
จะพักที่รถสักสองวัน

ครับ.. ผมจะได้
ไปเยี่ยมบ้านจ๊วย

แม่ครับ ผมตั้งใจ
จะให้แม่สบาย

ขอเพียงรอยยิ้ม
ของแม่ เราก็
พอใจแล้ว

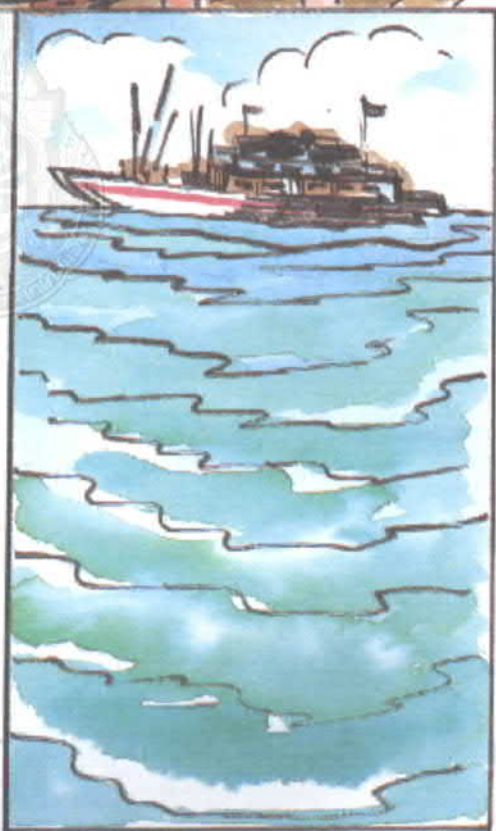
คืนหนึ่ง รุ่งโรจน์นอนคิดถึงอดีตที่แสน
ประทับใจ...

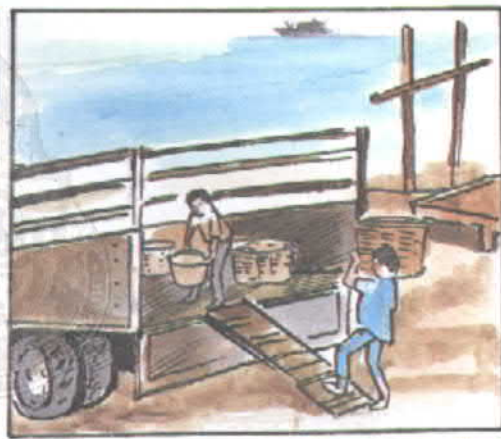
หลายปีต่อมา... รุ่งโรจน์อายุสามสิบห้า... แต่งงานแล้ว

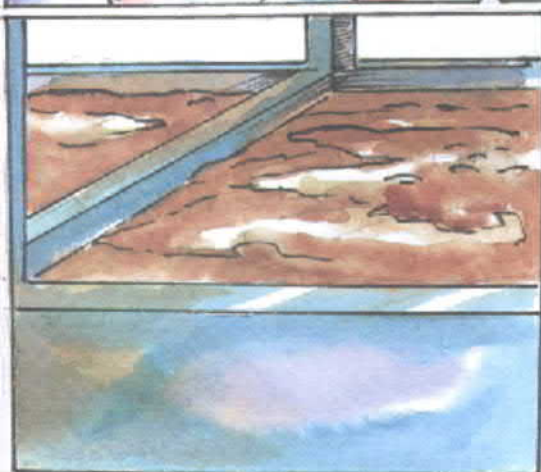

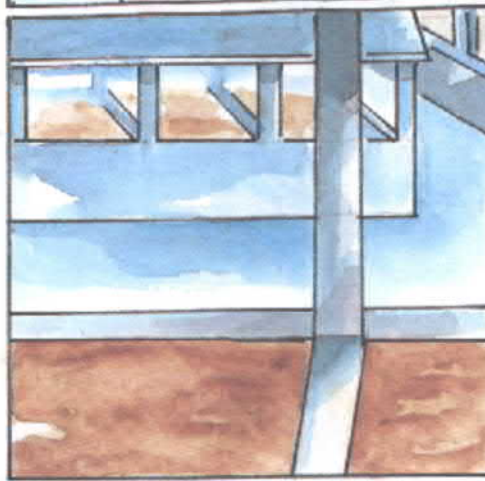

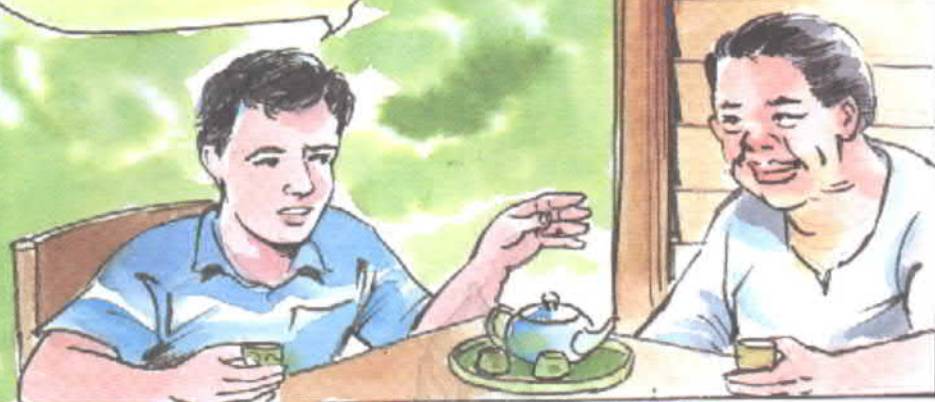

คุณเขาคับ ผมขอให้ดูจอ
ตำแหน่งงานบรรณาธิการ
ต่อไป รวมทั้งสื่อด้วย
ผมจะทำน้ำปลาอย่างงี้เดียว

ไม่เป็นไร จะตำแหน่งงาน
ต่อไปให้ ไม่เอางั้น

หนังสือพิมพ์

น้ำปลาของเรา พร้อม
หงตลาตแล้วลูก

น้ำปลาชั้นหนึ่งใช้
ตราชวลี รองลง
ไปคือตราวังแก้ว...
ลูกยอด..ลูกกึ่ง

จังหวัดฉะเชิงเทรา

จังหวัดตราด

ชลบุรี

จันทบุรี

น้ำปลา จอห์น
ของเค้าหายดี
จอร์จ! ขอเพิ่ม
อีกหน่อยนะ

ได้ครับ

จอร์จ

มีคนตามมา จอห์น
กินมาก เพราะอะไร
นะ

ผมหยุด
ดูนอกพ
ตครับ

จันทบุรี

หยุดหมด
หลายวันแล้ว
เพิ่มอีกนิด

ผมจะรีบ
จัดการครับ

โหมที่สุด พ่อค้า
โล่งใจ

ผมภูมิใจ
ในตัวเอง

นี่นี่ พ่อมีรถมาส่ง
อีกทีสุด

ผมก็ใช้มั้ง

นี่นี่-ลูก
พามาขยับหมั่นเพียร
ซื่อสัตย์ ขยันจริง
ทำจริง ทำมาซื้อ
รถมาสำเร็จ

เราต้องไม่หยุดอยู่กับที่
นานนะ มีมาก และ
อยู่ทั่วไป

นี่นี่ แม่คงรออยู่
เรากลับไปฉลองความ
สำเร็จกัน

โฮโย

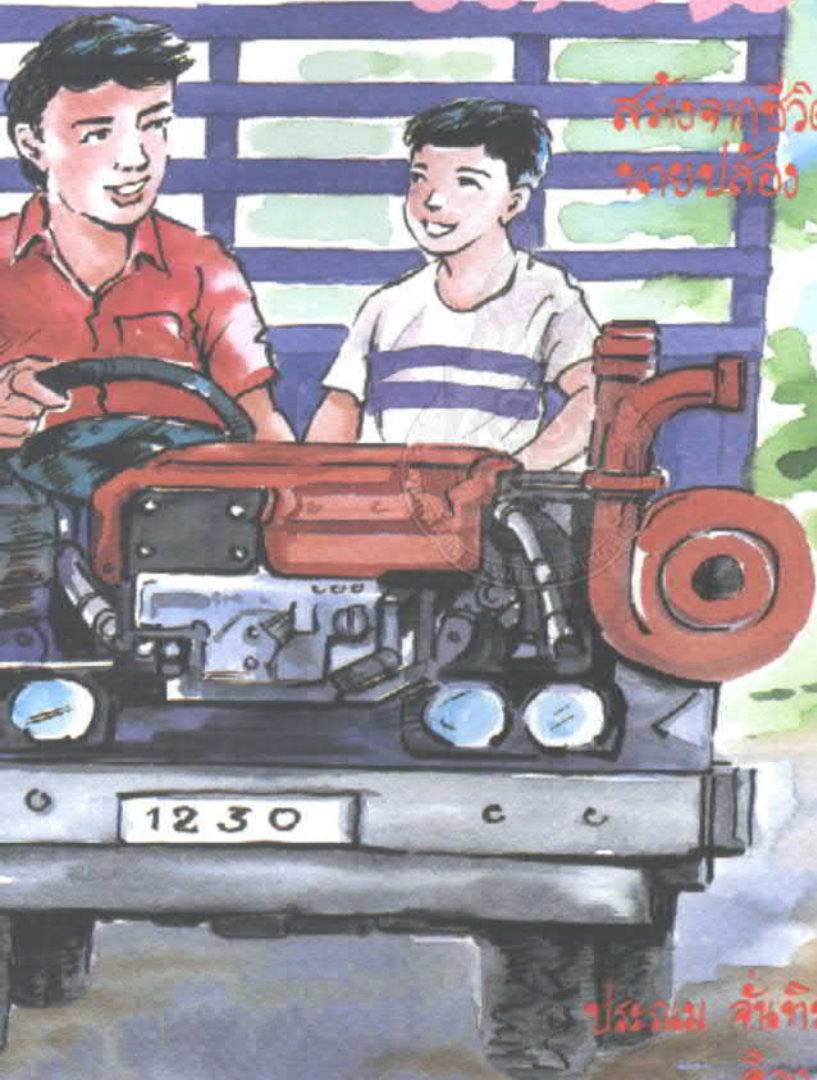
● คบขยันหมั่นเพียรกิจ

เด็กน้อยเจ้าคบขยันหมั่นเพียรกิจ
เพื่อชีวิตอนาคตที่สดใส
คิดได้ดีจะมุ่งหน้าอาชีพใด
หมั่นเพียรลงมือจะทำจนครบถ้วน
อันเวลาทุกนาทีที่ล่วงผ่านไป
เปรียบบัสสายธารที่ผ่านไปไม่กลับหลัง
มันมีค่ายิ่งกว่าทองคำของพระคลัง
จงอย่าหนึ่งมัวฝันหาหาวิมานลอย

(จาก "ชนะความอ่อนแอ" ของ สวัสดิ์ สุวรรณศักดิ์)

ช่างปล้อง กับรถอู่แทน

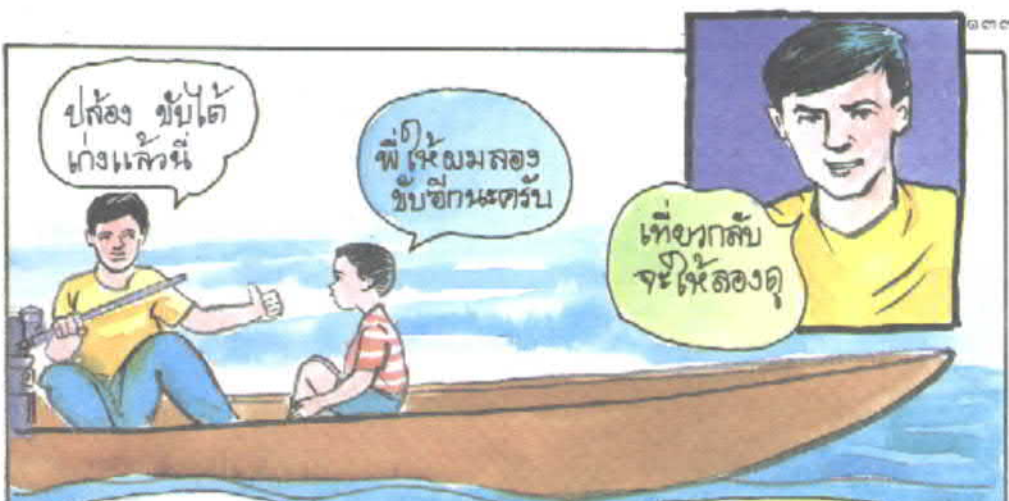
สร้างจากชีวิตจริงของ
ช่างปล้อง ปานชัย

ประภม จันทิม เรืองนพ
ดิลก ภาพ

๕๖ ชนบทแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยนาท

ปล้อง ขยับได้
เก่งแล้วนี่

พี่ให้ผมลอง
ขยับอีกนะจ๊ะ

เห้ยหากลับ
จะให้ลองดู

พ่อ เจ้าปล้อง มัน
หายจ้ะไปไหนหมดเจ้า

ไม่รู้มัน อาจจะไป
ช่วยหัดสู้ ขยับเร็ว
ของยาวละมัง

เจ้าลูกคนนี่ คงไม่ยอม
เรียนหนังสือแล้ว

ชอบขยับมือของยาว
นี่จริง

ผมอยากเป็นช่างไม้
เพื่อฝากผมที่ร้าน
แก้เก้ในเมือง
จนอยู่ได้ไหม

ได้พี่... ถ้าแก้เก้เขาอบรม
สั่งสอน หักล้าง แก่ต้อง
เชื่องฟัง ต้องสู้งาน

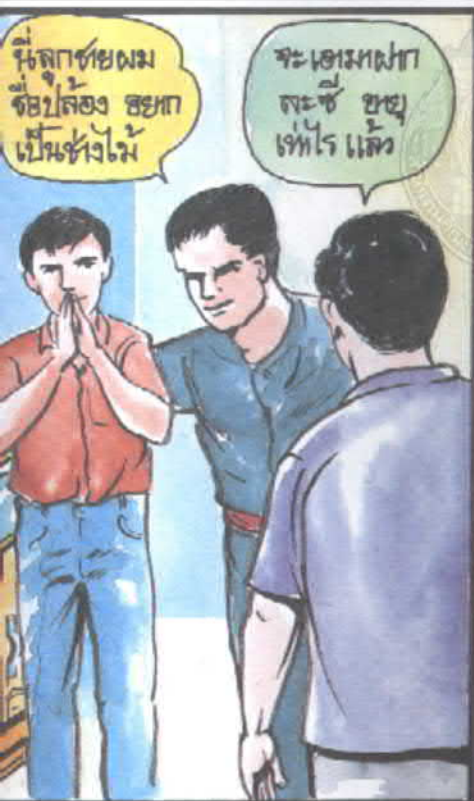
เราจะตั้งใจฝึกช่างไม้
เราจะเป็นช่างไม้ที่ดี
ถ้าฝากฝึกงาน
ที่ร้านพี่เฟอร์นิเจอร์ได้

๓ ร้านเฟอร์นิเจอร์ในเมือง

ดิลกเฟอร์นิเจอร์

ฝึกงานช่วงนี้

ไม้ไม่ ย่อ่ง
ไหน ถูกแล้ว

เฒ่ามูม ระวัง
ต้องให้ เตมา
นะ ปล้อง

ก่อนทำ ต้อง
ตบามบก่อน

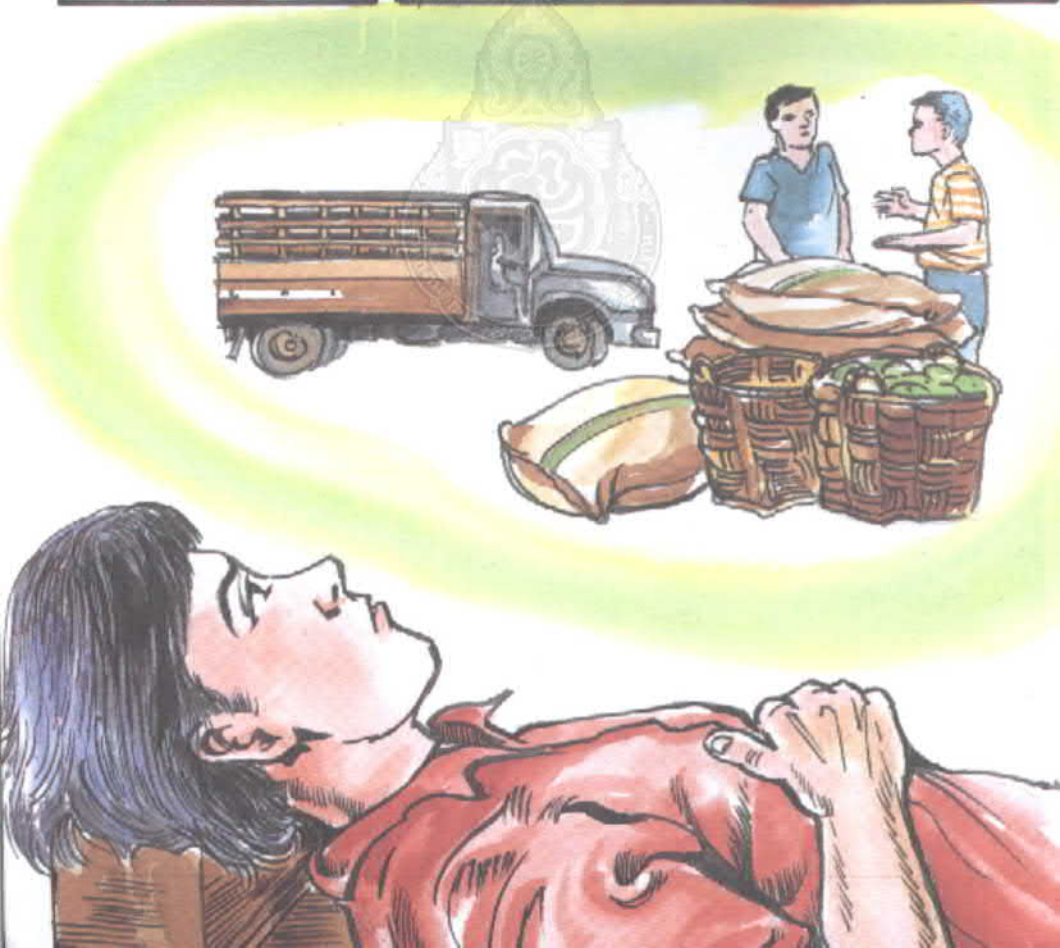
ห้าปีผ่านไป ปล้องเริ่มประดิษฐ์เครื่องสีข้าวขนาดเล็กที่เรียกกันว่าโรงสีตู้

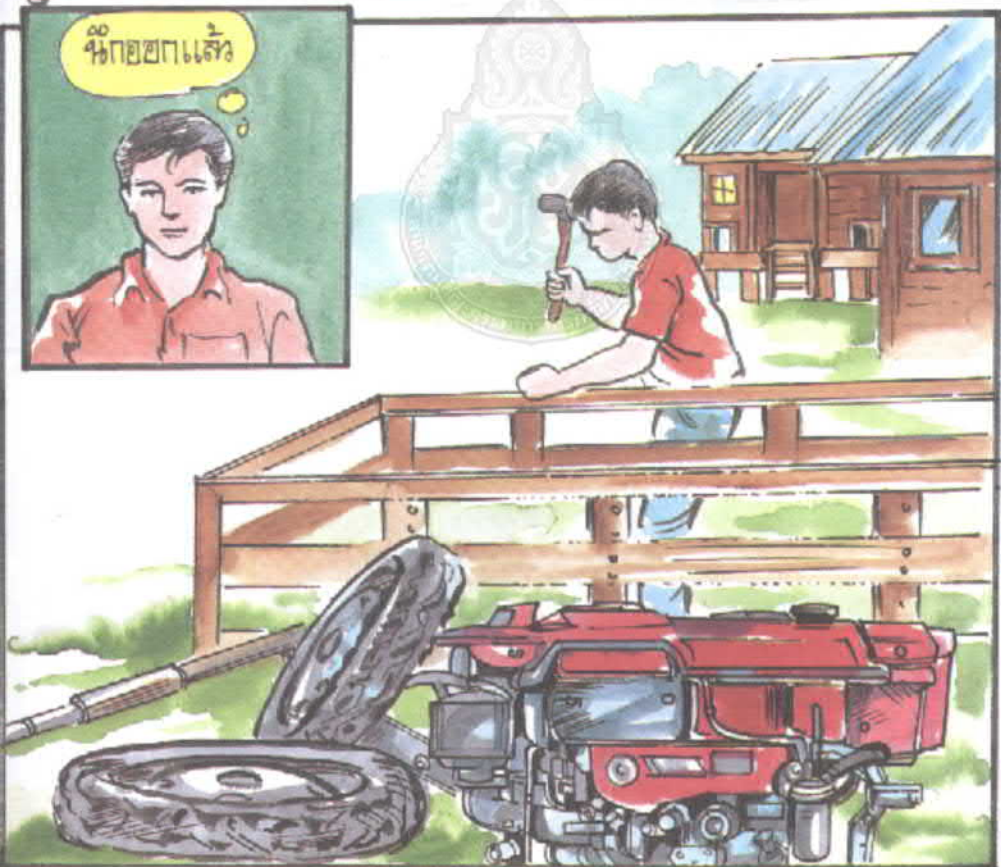

หกปีต่อมาในหัวเมืองจังหวัดกำแพงเพชร

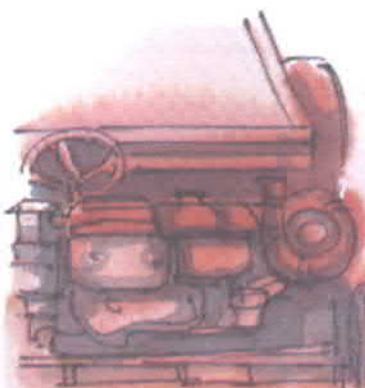

ไปรถอีแต่นกันดีกว่า.. เอ็ง..งอ..
สมพัตต์ เอ็นดี เอ็ง...งอ..

นี่ครับ รถที่หนักานี้
ราคาตัวรถสองหมื่น
เครื่องหนึ่งพันสี่ร้อย
รวมสองหมื่นหนึ่งพันสี่

ถ้าแลกขายช่วง พรุ่งนี้
ได้มาสองหมื่นให้
ช่วยกันดูหน่อยนะ

พี่สตีฟครับหนักานี้

พี่สตีฟครับ
ดูรถเกาตร้าเรา

รถเกาตร้า คันนี้
ดีนะครับ

รถเกาตร้า
?

ผมจะขายอีกรถ
เทรลเลอร์นะครับ

อ้อ
?

ช่างปล้อง คิดประดิษฐ์ ตัดแปลงเครื่องมือกรรณการหลายอย่าง นอกจาก
รถอีแต๋นแล้ว ก็ยังมี เครื่องสูบน้ำ พานหมุน

ช่างปล้องเขาเก่งนะ
เป็นขวัญใจเกษตรกร
เชียรละ

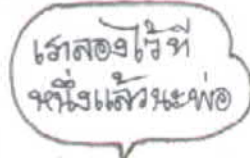
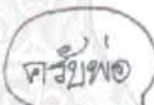
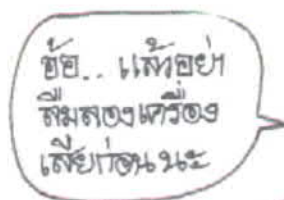
ครับ หากฉันมีประโยชน์
จริงๆ ชาติก็ไม่แพง

ร้านช่างปล้อง

ผลิตและจำหน่าย
เครื่องจักรการเกษตร

นายช่าง มันซอกได้รื้ออีแต๋น
สักคันหนึ่ง แต่ยังมีส่วน
ไม่พอ เชื้อ... กล้วย

ไม่เหินไร เชื้อไป
ใช้ก่อนก็ได้ครับ
พอน้ำมันรอบ
เดี๋ยวนีก็ได้

เฮ้ย...ฉันมีหนทาง
มาแล้ว จะเล่าไปส่ง
ลูกพี่ ต้องตรวจ
สอบอีกครึ่ง มี
ปัญหาจะได้แก้ไข
ก่อน จะได้ไม่
เสียชื่อ..ไม่เสีย
ลูกพี่

จ๊วยพ่อ

ทำงานให้ชยต้องซื่อสัตย์
ต่อลูกพี่ บริหารดี
คุณภาพเยี่ยม ไม่เอาเปรียบ
ลูกพี่ ลูกพี่ก็จะเป็นของเรา

● ต้องขยันให้ทันโลก

เป็นนักเรียนต้องขยันให้ทันโลก
 ใฝ่หนึ่งได้ก็เรียนอะไรไม่รู้เรื่อง
 เพราะหัดพยักขานเงินทองต้องสิ้นเปลือง
 หัดหัดให้พอองคตพหุพหุอันจนบรรลือ
 คนขยันเขาได้ดีมีหลายอย่าง
 เพราะเรียนมากอย่ากลัวเรียนเป็นนิสัย
 หัดหัดทั้งวิชาและจิตใจ
 จนยิ่งใหญ่เพราะขยันทุกวันเลย

(จาก "นิทานสอนใจ" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

นักประดิษฐ์ เมืองตราด

สร้างจากซีวีดีเครื่องของ
นายสิงห์มาท แสงประทุม

รุจิเรบ แสงจิตต์พันธุ์ เรื่อง
 สัมปอง อึ้งสกุล บท
 ดิลก ภาพ

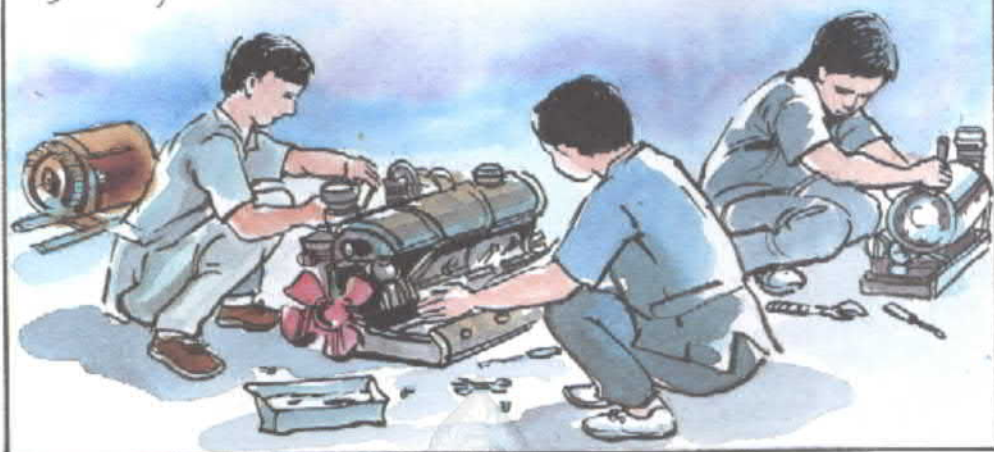
๗๖ ร้านขายของชำแห่งหนึ่งในจังหวัดจันทบุรี

สิทหะทไม่กลัไปเรียนหนังสือที่จังหวัดจันทบุรีอีก เขากลับมาอยู่บ้านที่
สวนยางพารา จังหวัดตราด

สามเดือนต่อมา สักหลาดไปเยี่ยมห้องเครื่องยนต์ที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งใน
กรุงเทพฯ

พ่อครับ ผมเรียน
จบแล้วครับ

ขอเงินเล่นเกม
ออกไปเล่นสามเดือน
เท่านี้

หลังจากนั้น สักหลาด ห่อพ่อแม่ทำ
สามเดือนมา ต่อมาเครื่องยนต์...
เครื่องไม่ ขนถ่ายลงใต้ลิ้น

สิ่งไหนที่ถูกเกณฑ์ทหารประจำบนเรือรบ

สิ่งไหนที่มีคนไม่รู้
พิเศษอะไรบ้าง

ซึ่งเดี๋ยว
อันนี้ครับ

ท่านกลับ ปุ่ม
อึดใจมัน ในห้อง
เครื่องไม่ทำงานครับ

พวกเราแต่ไม่ตก
จะทำอะไรได้ดี
ครับ ท่าน

ผมพยายาม
แต่มันก็ไม่สำเร็จ

ไปเรียนนอก
สอนเขาทำไม

ชีวิตทหารให้ประสบการณ์
ทั้งทางช้าง และบนบก
เป็นสิ่งที่ได้เรียนรู้
ได้เรียนรู้วิถี
"เกียรติยศทหาร
ได้แก่"

ซีก็อย่าง ผมมีครอบครัว
แล้ว พ่อแม่ก็แก่มากด้วย

จึงหาหนทางกลับบ้านและเริ่มชีวิตการทำงาน
อย่างจริงจัง

รับจ้างมาหลายปี
เรากลับไปดูแล
สวนของพ่อ
ให้ดีกว่าไหม

ผมใจดี
มันก็เหนื่อย

จึงหาหนทางกับภรรยา ช่วยกันเก็บตาง
อยู่อีกประมาณเจ็ดปี

จึงหาหนทางจะไป
ไหนล่ะ

ไปสมัครทำงาน
ช่วยเหลือป่าไม้
มาเลย

๘๘/๘๘/๘๘
หนังสือ/งาน/

พี่คิดว่าจะลาออก
จากหนังสือพิมพ์ได้
มาเลย ไม่ชอบ
งานนี้จริงๆ

พี่ใจพี่ เรายัง
ไม่เยี่ยมพ่อแม่
มันที่โตราชกัน
ก่อนเถอะ

ที่โตราชนี่ มะพร้าว
แพงนะ ลูกพี่
ลืมบาท ที่บ้าน
เราลูกพี่ได้สิบบาทสิบ
ถึงสองตัวเท่านั้น

ภายหลังกลับจากโตราช

ลูกพี่มาจะ
บอกกับพี่ว่า
ไปไหนละ

ไปขายที่
โตราช

ผมจับซื้อลูกพี่หนึ่งบาท
ซื้อสิบห้าถึงสองตัว

ไม่ใช่เวร ตกตะกอนบาท
ขี้ล้นฟ้าสวด หัด ไม่คุ้ม

ฮัล ไม่บรรเทา
ระบือแล้วจื้อ

ไม่ใช่สวด ไม่คุ้ม
บรรเทาเงา หูรีฮัน
ไม่รู้งานๆ ดีกว่า

ผองปี่มณีเตน็อย รับเอา
จนเอง ภายเอง ทำสวน
ดีกว่า อยุ่รทกดี

เขาเริ่มศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับพรทำสวนชาวพราหมณ์จริงจื้อ

ที่กรมจัดหางาน กรมการจ้างงานกรมการ
สำนักงานกรมการจ้างงาน

ผมขอสมัครงาน
ที่ร้านขายของชำ

พี่เอกรัสร์ คุณศึกษา
เพิ่มเติมได้ ตั้งใจสั
กรมการจ้างงาน

ทำไมผมของเรา
ให้ทำงานน้อยด้วย

คุณลองกรีกษา
งานใหม่ได้ จะ
ให้ทำงานมาก

พวกเรามาสมัครงาน
ต้องรวมกลุ่มกัน...
"กลุ่มยาว"

ดี... มีอะไร จะ
ได้ช่วยกัน

กลุ่มของพวกเรา ก็ให้
รถของพาราดีซ์นี้ จ้างใหม่

ดูกลิ่นอากาศ ผมในฐานะพ่อค้
รับซื้อของ ถ้าพวกคุณทำของเก่า
ได้ รถจะดีกว่านี้จริงมัน
ขยับน้อยก็โลกร่มละหนึ่งบาท

ทำอย่างไร

เราจะทดลองทำของเก่า
อย่างเก่าแก่เขาให้ให้ได้

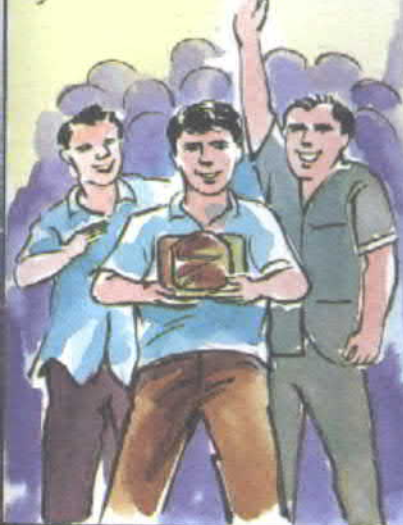

หุงต้มนี้ ปลุกมา
สิบแปดปีแล้ว ให้
รู้หอมมากเท่าที่
อื่น ๆ ทรายพันธ์
ไปหลายแห่ง ก็
ได้ผลเช่นเดียวกัน

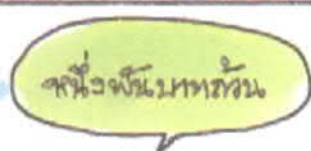
แต่แล้วชาวพื้นถิ่นก็ได้ชื่อใหม่ ๆ...
“ชาวพันธุ์สิงห์นาถ” พญาขานราชการ
บางแห่งเรียก “ชาวพันธุ์บางปัด”

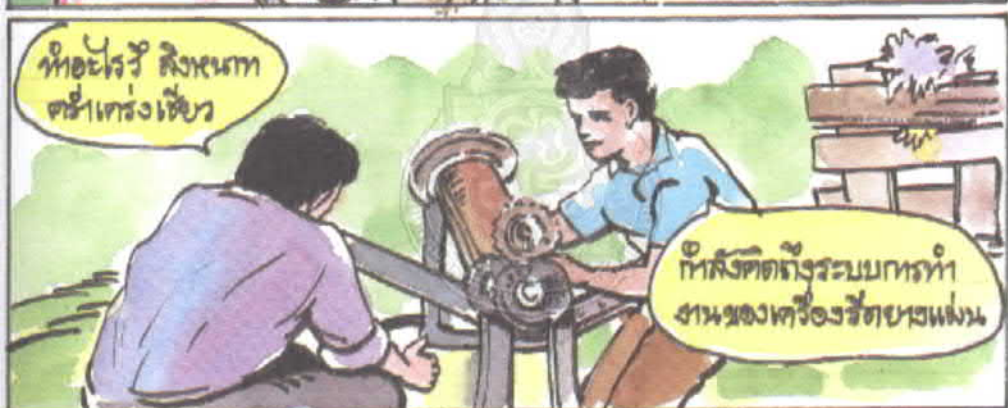
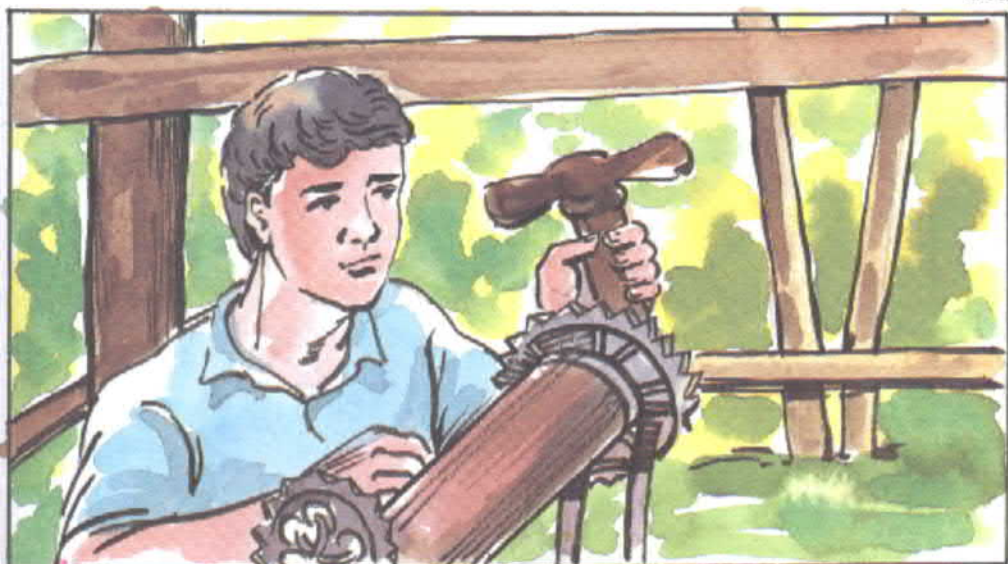
หลังจากเขาจริงใจจริงกับการ
ทำสวนเกษตรมา เจ็ดแปดปี
ผลกำไรก็เยอะแล้ว ทำให้กลุ่ม
ของเขา ได้รางวัลชนะเลิศ
การประกวดกลุ่ม การปรับปรุง
คุณภาพและการขยายผล

นิตยภัตนี้เราเห็นว่าการวัดผลทำเป็นแผ่น
ด้วยมือหนึ่งชั่วโมง ได้สิบแผ่นเท่านั้น...
... จะทำอย่างไรหนอ จึงจะเพิ่มประสิทธิภาพ
ให้ชนเผ่าได้มากขึ้น ต้องคิด
เครื่องมือช่วย

นอกจากทำส่วนยางแล้ว คุณสิงหนาทยังทำส่วนเกะ หูเลื่อน และปลุก
กระหกราลฝรั่ง ด้วย

ตัดลงก่อนให้เหลือหน่อย
ให้หมาเลมอ

เวลานั้นไปจี่จี่

ขอตเลย ลกโต
หมาเลมอ ปังน้ำ
ทำสงหนี่ทุกต้น

สวัสดีครับ
อาต๋อเวอ

คุณสังเกตนี่ขอตจริง ๆ
กักเสียง กักทำ...
ของแก้ว เครื่องวัดยาง
เครื่องให้น้ำอัตโนมัติ
...ทุเรียน... เป็นขอต
มีกระดิมสี โดว
ก็รู้จักคนดี และ
ยังมีคนดีคนอื่น
ใจดีอีกต่างหาก จี่จี่

● คณจเอยจกมมอราชสิทธิ์

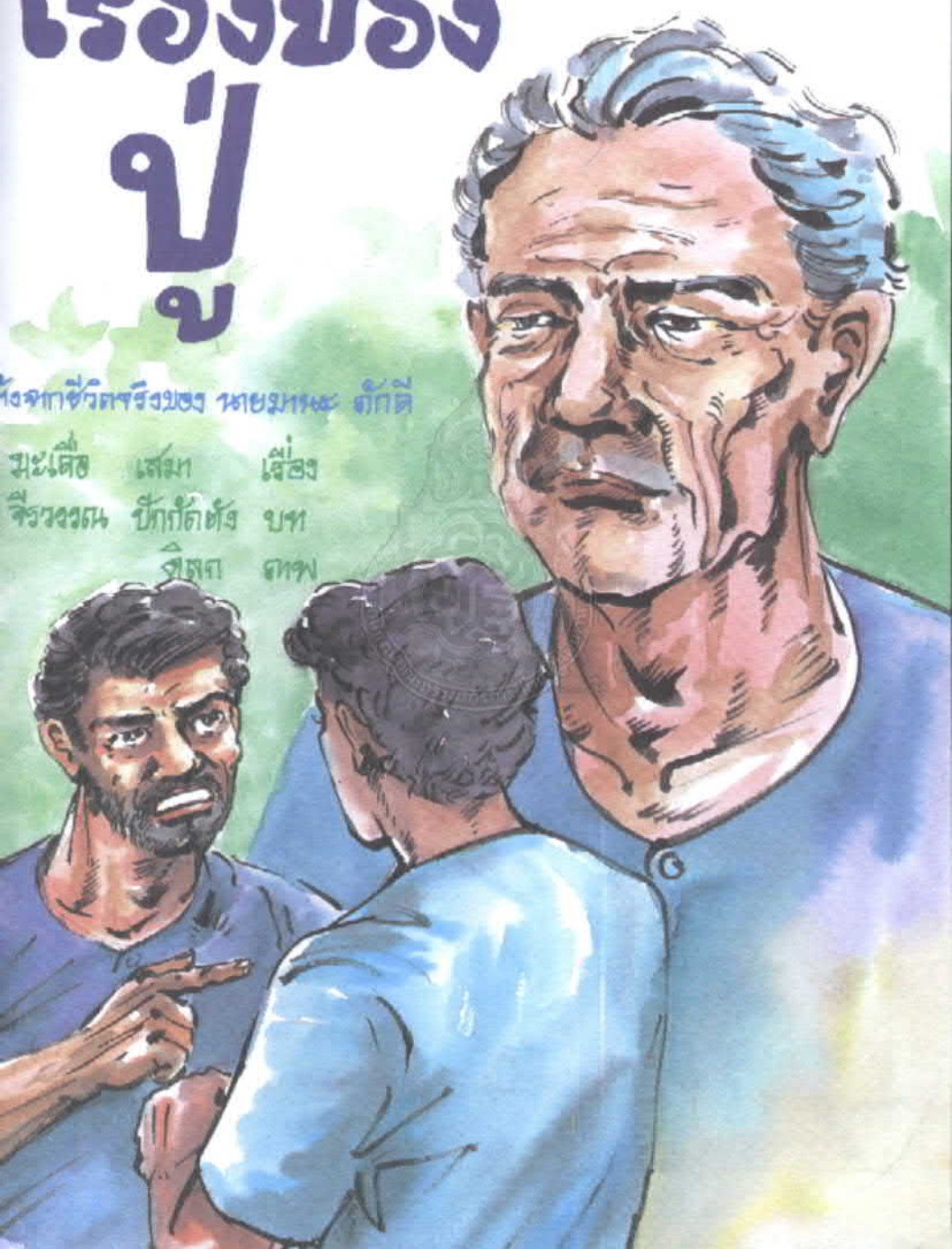
ขานละพืษรุ่มม่นั่งเริงร้องพิ่งคิด
 จะเฝ้ารักเฝ้ารักเจ้าจิตรเมืออผิตเริง
 คนโบราณจึงอุปมาไว้เฝ้าพิ่ง
 ว่าเมื่อนั่งตั้งราชสิทธิ์ที่มดฤทธิ
 เพราะเขาเป็นอภัยจันลั่นอำนาจ
 เฝ้าปราสาทไม่วางตึงนั่งสนิท
 หม่อมอภัยจกหัวได้หมายพิชิต
 ก็ตรึงติดแน่นอยู่ไม่ลื้อเอย

(จาก "เนเนเนนน้อยน้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

เรื่องของ ปู่

จากชีวิตจริงของ นายสมาน รัตน์

ประสิทธิ์ เลิศ
จิรวรรณ ปัทมาธิ์
จิตา ภาว

กักดีฟาร์ม นับว่าเป็นสถานที่ที่หาพื้ดินอันแห่งหนึ่ง และจัดว่าเป็นมุมที่สวยงาม
งามมาจิตใจของจังหวัดลพบุรี

ทุกเย็น ปู่หมะ เจ้าของกักดีฟาร์ม จะขี่
จักรยานออกหากฟาร์มไปทอดมณฑลกรัง...
ก่อนออกสู่ถนนใหญ่ จะเลี้ยวเข้าบ้านหลัง
หนึ่ง.... บ้านของปู่เอง

สวัสดีครับปู่!

เฮฮ..นี่หายเหนื่อย
ง่อกันไหมจ๊ะสอ้ง

กินแล้ว
ครับ

แล้วปู่จะ ตักน้ำท่วมมาหรือ
อย่างนี้นะ

ปู่ก็ชมแล้วแหละ
อย่าไปไหนล่ะ

อย่าเพิ่งไปไหนกับ
น้องนิต

ทำไม พี่ว่าคนเขาจะ
ไปมาครับปู่

มีน้อง นิตมาช่วย

เป็นไงน้องจะตอบแล้วหรือนะ ผมมี
ขยันจัง ขบ ม. 6 แล้ว จะไป ต่อ
อะไรล่ะ

จึงไม่ทราบเลยครับ

อ้าว ไม่ได้ขยัน
สมัยนี้ ไม่เหมือน
สมัยปู่ล่ะ

ไม่เหมือนสมัยก่อน
ครับปู่

พร้อมแล้วใช่ไหม เสาละ ปู่จะเริ่มเล่าให้ฟัง
พ่อแม่ของปู่มีอาชีพทำนา ทำสวน มีบ้านอยู่
ที่แถวเนิน จังหวัดลำปาง

พ่อปู่อายุสิบเจ็ดปี พ่อขอสบู่ก็หายากไป

แม่ครับ ผม
จะออกมาช่วย
แม่ตีใหม่...

อย่าเลยลูก เขียน
ต่อไปเถอะ แม่
อยากให้ลูกเรียน
ครูต่อที่โรงเรียนใหม่

ต่อมาไม่นาน ปู่ก็ออกเดินทางไปด้วยเครื่องครัวกับเพื่อน ๆ ตอนนั้นปู่อายุราว
สิบสี่สิบห้าปี ก็นับว่าโตพอสมควรแล้วได้พอมีประสบการณ์หาเห็ดเหมา

เห็ดสวย... เมื่อไร
จะถึงนะ หนานะ

ใจเย็นๆ พี่สน

วันนี้คงต้องฝึกกันก่อน พรุ่งนี้
ก็ต้องสู้รบ ต่อธรรมาไปเสียใหม่

โรงเรียนฝึกหัดครูเขื่อนวิเศษ

โฮโฮ มานะ
ทำหน้าตังตัว
ก็เขิน

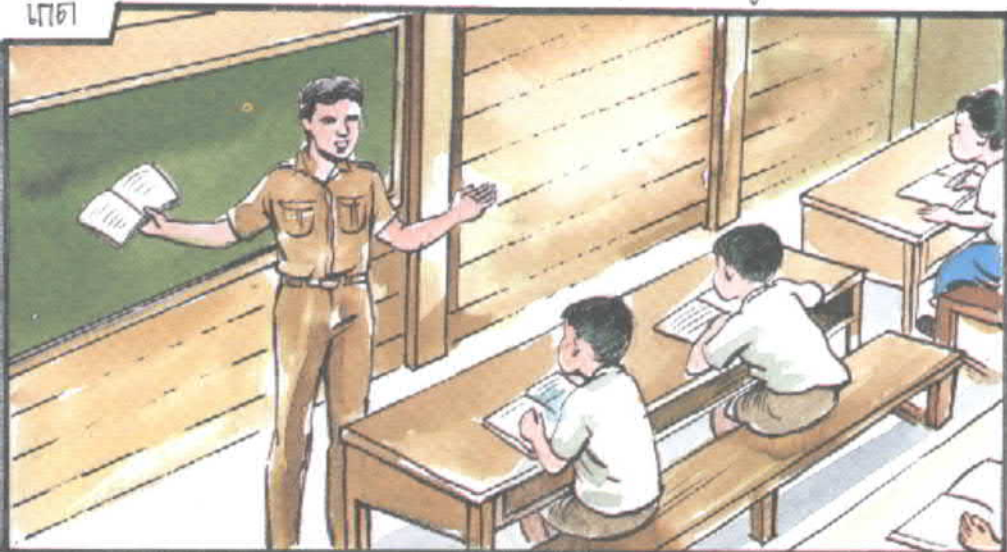
ฝึกเขื่อนฝึกหัดครู
เขื่อนนะ

หายเลือก
เรียนอะไร

เกษตร

สามปีผ่านไป ปู่จบนั่งเก้าอี้ครู อาจารย์ทรงบรรพชิตให้เป็นครูที่เขาสอนนักเรียน
เกิด

เราสอนหนังสือสามปี

พวกเราทุกคน
ขอแสดงความยินดี
กับครูจบนะ

ครูใหญ่คุณใจดี

ต้องสามปีนี่ เด็กจบป.4
ของเรา เขาน่าจะสอบออกหมด
ประเทศที่ได้รางวัลมากมาย

ครูใหญ่ใจดีจริง ๆ
สามปีนี่แก้ปัญหา
ได้ยอดเยี่ยม

ต่อมารัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนปลูกผักสวนครัว โดยให้ข้าราชการทำเป็นตัวอย่างของเกษตรกร สมัยนั้นบ้านข้าราชการทุกบ้านจะมีแปลงผักสวนครัว

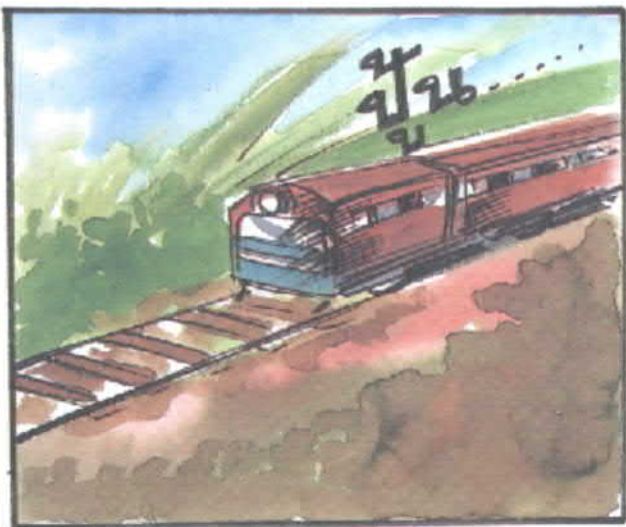

หลังจากพูดจบจากครู ปุ๊ก็เริ่มหาทางทำมหากิน ปุ๊เช่าร้านตัดผมไว้
ให้คนอื่นเช่าตัดผมต่อไป แต่ปุ๊ใช้เงินร้านเป็นที่ขี้ขลาด

ใช่! ใบชาที่นั่นแหละ
ขมขึ้นจากเชื้อโรคใหม่
จนลิ้นม่วง

ปูม

ปูมเมืองได้สองเที่ยว
รถไฟก็ถกหัวระเบิด
สิ้นดีเสียหายหมด
เพราะทหารญี่ปุ่นใช้เส้นทาง
รถไฟในทรเดินทางและส่ง
เสบียงอาหารอยู่เป็นประจำ

ทำอะไรดีหนอ
ข้อ... ทหารญี่ปุ่นต้อง
ใช้ฟันงูของอาหาร...
ใช้ฟันเลี้ยงม้า....

ขยพาง ขยฟัน
ให้ทหารญี่ปุ่น

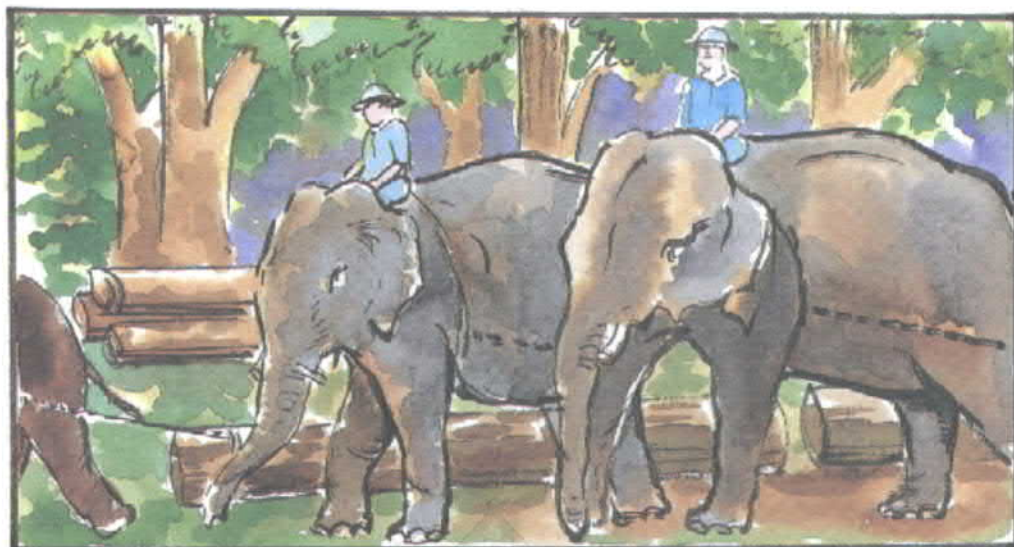

ค้าขายกับญี่ปุ่นได้กำไรดี แต่ก็ค้าขายอยู่ไม่นาน ช่วงปลายสงคราม
ญี่ปุ่นเริ่มอ่อนแรงลงและกลับประเทศ

เงินหาได้ไม่ยาก ญี่ปุ่นไม่คืน
ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ไต้หวัน

เจ้าหายครับ พี่สอนผม
มาบอกให้เจ้าหายระวัง
ตัวผมจะคอยนะครับ

ไม่เป็นไร
พี่สอนให้
แล้ว

พอฮัยเลียมมาถึงฮัย ชัยเลียมก็มาเจอต้องถามถึงฮัยกันหมดในเวลา
กระชั้นชิด ชัยนั้นกับสหายของมันในละแวกนั้น รวมทั้งผู้รู้เรื่องจับตาดูกัน
ไม่ ทั่วใจเหมือนกันหมดนั่น เป็นฝีมือของพวกปู ชัยนั้นเล่ามันเข้ามาเป็น
พวกปู ยอมรับนับทุกปู

เรายังไม่รู้เลยว่าใคร
เป็นต้นเหตุ

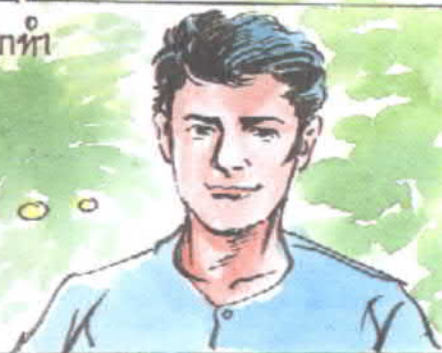

ขณะนั้น ปู่ก็มีเงินพอเก็บไปซื้อที่ดินทำ ทำสวน

ต่อมาไม่นานพ่อก็ไม่ชอบชาของ ปู่จึงเลิกทำ
ไปให้ มาเห็นหัวที่เก๋สี่องแฉ่

ไม่ชอบก็เลย
สัปดาห์มีแว่นตา

ปู่ขอประทานบัตรจากรัฐบาลได้สามแผ่น คือแฉ่ตูปูก ต้มปลแม่เรียง ข้าเราเตรียมหม แฉ่พลวงที่เตรียมมาและฟลวยอโรต์ที่เพาะมา เหมียงทั้งสามแผ่นทำให้ได้ผลบ้างแต่ไม่ทันนัก ปู่เองก็ไม่ค่อยสนใจมากนัก ระยะเวลาจึงผ่านไปเพื่อนทำกัน

● จงประหยัดสารพัดอย่าง

เด็กไทยเอ๋ย จงประหยัดสารพัดอย่าง
 เช่นในทางใช้เงินตราอย่าเผลอพลาด
 เสื้อผ้าเก่าควรซ่อมไว้ใช้ได้นาน
 ทั้งอาหารควรจำกัดตามอัตรา
 ถึงยามพูดประหยัดคำอย่างพริ้งพวng
 อย่าอวดตนเกินกว่าใครไม่เสียดาย
 ทั้งประหยัดอย่าสิ้นเปลืองเรื่องเวลา
 จงถือทุกทกนาที่มีคณอย

(จาก "เพลงแม่สอนน้องน้อย" ของ สวัสดิ์ดี สุวรรณอักษร)

ปั้นดินให้เป็น รถยนต์

อุโฆษบุสย์การช่าง

สร้างจากชีวิตจริงของ นายอุโฆษบุสย์ นิยม

ธรรมศักดิ์ มีสิทธิ์ เรือง
 สัมปอง จักรวรรดิศิลป์ บท
 จิตตา วัฒน

บ้านหนองตุ ลำธารมาชนนชัย จังหวัดยโสธร

เด็กชายวัยเจ็ดขวบ เดินตามหลังคหอยสอกไปส่งที่สวนกล้วยน้ำว้าแห่งหนึ่ง ในพื้นที่
ตำบลดินเหนียว อำเภอเมือง มีสวนหวัดดินเหนียว

เด็กน้อยปล่อยให้ต๋อยเหินเหินหนีจากสองห้อง
ส่วนตัวเธอจะเสียดินเหนียวมาปั้นเล่น....
หากต๋อย เธอจะปั้นแต่รูปรถยนต์

ทำไมจ๊ะจ๋า รถยนต์ก็วิ่งได้
ก็... ก็... ก็... ก็...
ก็... ก็... ก็... ก็...
ก็... ก็... ก็... ก็...

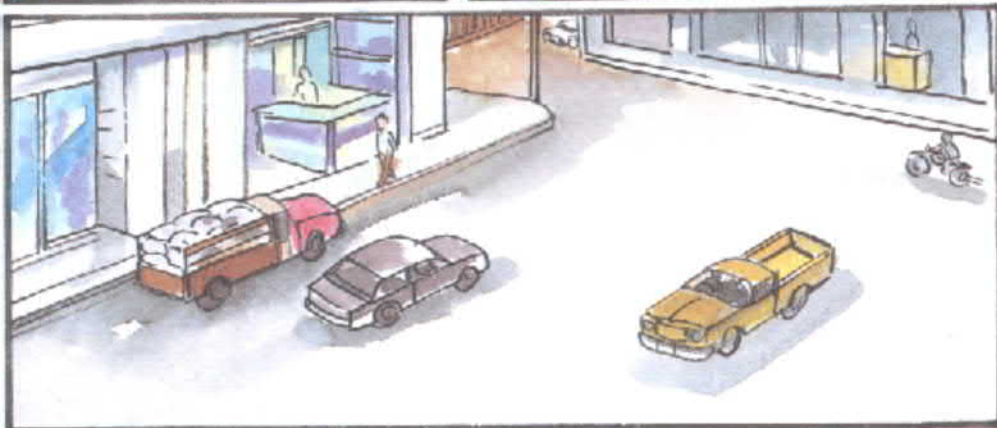
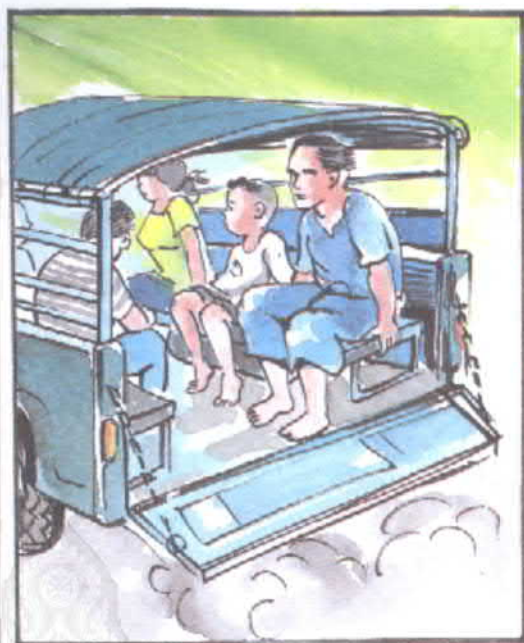
หากต๋อย ที่เด็กน้อยถูกพ่อตีที่นั่น เพราะ
มีแต่เป็นรถยนต์เสียเพี้ยน

นี่แหละ
ชื่อยุติ
พมอรา
จี้หกล
เสียห
จงบ
เล่น

ได้ฉายไฟบุลย์ นิมม เป็นลูกอีสานคนหนึ่งที่เกิดในครอบครัวที่หาเช้ากินค่ำ

ไพบูลย์ เริ่มเรียนรู้อะไรๆ เรียนรู้งาน โดยมีความสุขคอยแนะนำ เริ่มตั้ง
แต่ปะยางรถจักรยาน เปลี่ยนลูกปืน เปลี่ยนซี่ล้อ ตัดยางล้อ เปลี่ยนเฟือง
เปลี่ยนยาง และประกอบเป็นรถ

ผมตั้งใจเอาเงินจำนวนนี้
ไปเริ่มค้าขาย ผมจะ
เรียนช่วงเย็นที่สุบต
เขาก็ต้องรับสมัคร

เป็นพ่อค้าขายก็ยากแล้ว
แต่ถ้าได้แม่สนับสนุน
ผู้จ้างหาคนมาทำงาน
ให้ลำบากยิ่ง

ไปบวชให้เรียนช่วงเย็นในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสุบต
เขาก็จะได้อะไรไป เขาจบหลักสูตร

สวัสดีครับพ่อ
สวัสดีครับแม่
ผมเรียนจบแล้ว

ดีแล้วครับ
ตอนนี้ จะทำ
อะไรต่อ

ผมจะช่วยพ่อแม่
ทำไร่สักพัก

ผมหาเพื่อนมาเล่นครับ ชิวไปบูตย นิยม

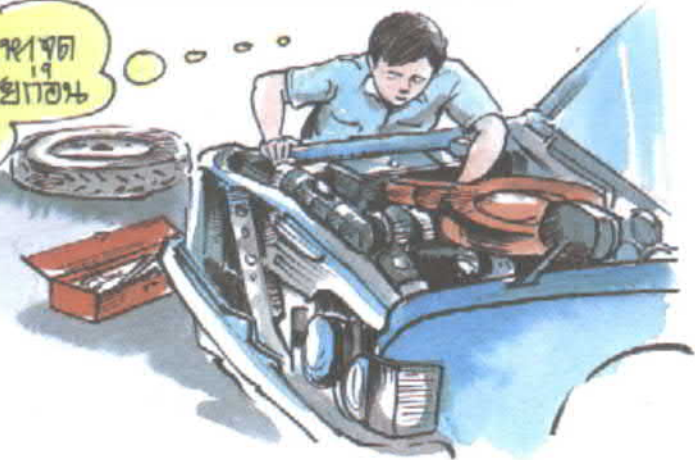
สวัสดี
ครับ

สวัสดี
ทำอะไรได้
บ้างล่ะ

เก่งเครื่องรถยนต์ครับ

ปัดน้ำฝนช่วยได้
เติมน้ำมันได้
ปะ

เคยซ่อมไว้ไหม จู่ๆ
ปากพว่งให้ผมเสียก่อน
แล้วซ่อมแซมไม่ได้

ไฟบุลย์ทำงานกับบริษัทอยู่ปีกว่าๆ งานก็หมด จึงเดินทางกลับบ้านที่
ที่จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่ออายุครบสิบแปดปี

ซูเซิตติ

เขาทำงานที่นี่ ได้ค่า
จ้างเดือนละหกร้อยบาท

ไฟบุลย์ทำงานที่นี่ได้สี่ปี ได้
เงินเดือนแปดร้อยบาทก็พอออก

เดือนหน้า
ต่อไป

จากจังหวัดร้อยเอ็ด มายังจังหวัด
มหาสารคาม ได้เงินเดือน ๗ สะ
เก็ดร้อยบาท ในขณะที่อายุได้ไม่ถึง
สองปี

สามเดือนต่อมา...

ไฟบุลย์
ถูกรัก
พ่อซื้อรถโตโยต้าเล็ก ไป
คันใหม่ สบายใจให้ลูกก
บ้าน มหาสารคาม.....

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ เมื่อไฟบูลย์ฮูได้ย้ายมาอยู่ปี เหวเตินทอกลังบ้าน ไปเช่าห้องแถวท้ายตลาดได้ห้องหนึ่ง เพื่อทำเป็นตู้ซ่อมรถยนต์

ตู้ไฟบูลย์การช่าง

รับซ่อม ประดู
รถยนต์ทุกชนิด
ราคาเป็นกันเอง

หลายปีต่อมา....

เจ้าแก๊วไฟบูมบี้ มีอะไร
ดีนะ ก็จากรังที่หาได้
ดี มีหางกวักหือ

มีของดี แต่ไม่ใช่นาง
หูกหรือก...ตัวนั้นเอง

ร้านบริการให้ดีที่สุด
ด้วยสามล้อสี่ล้อ
พุดชาไฟเราะ
ไม่เซเปรี๊ยะลูกค้

วันนี้พ่อสอยใจมาก ออกละอะไรให้
ลูกฟัง ชีวีตพ่อ.... จะทำอะไร
ต่อสัปดาห์ขึ้นอุปสรรคมากมาย
คิดสิ่งควรได้ สะใจทุกที เป็นชีวิต
การต่อสู้ที่พ่อภูมิใจ
พ่อจะเล่าเรื่องของพ่อให้ลูกฟัง
เมื่อตอนเด็กๆ พ่อชอบปั่นจักรยานเป็นรายวัน... และต่อมา....

● ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรม ที่ล้ำเลิศ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่ล้ำเลิศ
 ไม่สามารถจะเปรียบด้วยคุณค่ามาหาศาล
 เพราะอะไรก็มิอาจจะไขถึงใจอยู่ในทางงาม
 หูกลิ้นจวนจะบิ้อถามคุณความดี
 แห่งรักใคร่ใฝ่หาจิตตัตตแต่ชั่ว
 เห็นหมัดฉกฉวยโกงรัฐไม่บัดสี
 ซึ่งจะเอาหมิ่นการะทวยไปในทันที
 จึ่งหาดีใจไม่มาแต่ทุกข์สิ้นสูญหาย

(จาก "มะเขือม่วงน้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

● เวลาว่างไม่ใช่เวลานิรโทษ

เวลาว่างหากทำขึ้นนั้นมีค่า
 ที่ใช้มันถ้านั้นจากคนจนเสียหาย
 ที่เขาเมื่อเวลานี้ไม่จำหาย
 ที่ใช้ใส่ร้ายให้เขายับต้องอับจน
 ขอบงคิดว่าเรานี้ดีเสมอ
 มีฝีมือสูงเหนือใครหรือใคร
 แม้เราหวังจะยิ่งใหญ่ในงานตาม
 จงเลิกขบ่ขบ่เลิกกินนทดีกว่าเลย

(จาก "แนวหน้าของน้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

● รุจิกทางตนเดิมมีมรยาท

ควรรุจิกทางตนเดิมมีมรยาท
 ขาญผลาดกทรน้อมนบเคารพไฉน
 อีกหาพิงจับใจไม่เว้นหาย
 คนทั้งจะสยจะนิยมชมบูชา
 เก่งรักจิตทรโยคนไม่ใส่สะขาด
 มีตามาตรมรอันจิตริษยา
 คิดแต่ชั่วธรรมะใดไม่นำพา
 ควรถือที่ดีแต่ตนออกกลางเอย

(จาก "เพลงแหม่นดวงน้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

ผู้จัดทำ

คำปรึกษา

บรรณาธิการ

เขียนเรื่อง

นายสมพงษ์ พงษ์สุวรรณ

นายมะเดื่อ เต็ม

นายมะเดื่อ เต็ม

นางวรรณษา พรหมบุญ

นางประณต จันทิม

นางจุไรแสงจิตต์พันธ์

นายอภิชาติ ศรีกิจวิทยาการ

บทกวี

นายมะเดื่อ เต็ม

นางสพจรพรหม ปักกัตตั้ง

นางสพจรพรหม ปักกัตตั้ง

นางประณต จันทิม

นางสพจรพรหม ปักกัตตั้ง

นางสพจรพรหม ปักกัตตั้ง

นางสมปอง อังสกุศล

นางสมปอง จันทิม

ภาพ

ดิลก

ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สุวิภาดาพรว่า นายสุคนธ์ วิบูลย์ศิลป์ พิมพ์และเผยแพร่ พ.ศ. ๒๕๓๘

การบ้านสำหรับตัวคุณ

ชีวิตอย่างนี้

03120430115

ISBN 9740067379

9 789740 067375

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
ออกจนเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๖
๓๖๐๐๐๔๗